

Opinnäytetyö

Myyntityön koulutusohjelma, Finanssipalvelut

2025

Erik Holopainen

Verotuksen vaikutus osakesijoittamiseen

Opinnäytetyö (AMK) | tiivistelmä

Turun ammattikorkeakoulu

Myyntityön koulutus, Finanssipalvelut

2025 | 50 + 5 sivua

Erik Holopainen

Verotuksen vaikutus osakesijoittamiseen

Verotuksella on merkittävä vaikutus sijoituksen lopulliseen tuottoon. Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on tutkia verotuksen vaikutusta osakesijoittamiseen ja osakesijoittajien päätöksentekoon. Työn tavoitteena on selvittää yksityishenkilöiden osakesijoittamisen verotuksen hyödyntämistä, tuntemista sekä menetelmien hyödyntämistä.

Opinnäytetyö koostuu teoria- ja tutkimusosuudesta. Teoriaosuus käsittelee osakesijoittamisen, osakesijoittamisen verotuksen ja verosuunnittelun pääpiirteet. Tutkimus toteutettiin kvantitatiivisena eli määrällisenä kyselytutkimuksena. Tutkimuksen kohderyhmänä olivat suoria osakesijoituksia tekevät yksityishenkilöt.

Tutkimuksen tulokset osoittivat suurimman osan sijoittajista huomioivan verotuksen osakesijoituksissaan. Sijoittavat myös kokevat tuntevansa verotuksen pääasiassa hyvin. Suurin osa kuitenkin hyödyntää vain yleisimpiä verosuunnittelun keinoja eikä osaa hyödyntää kaikkia tarjolla olevia mahdollisuuksia. Tietoutta verotuksesta tulisi vielä lisätä sijoittajien keskuudessa ja opetusta lisätä, sillä tällä hetkellä suurin osa hakee tietonsa itsenäisesti.

Asiasanat:

verotus, verosuunnittelu, osakesijoittaminen, osakkeet, osakesäästötili

Bachelor's Thesis | Abstract

Turku University of Applied Sciences

Bachelor of Business Administration (BBA) | Financial Services

2025 | 50 + 5 pages

Erik Holopainen

The impact of taxation on stock investments

Taxation has a significant impact on the final return on an investment. The aim of this thesis is to study the impact of taxation on stock investment and stock investors' decisions. The aim is to investigate utilization and knowledge of taxation on stock investment by private individuals, as well as what methods are utilized.

The thesis consists of a theoretical and research part. The theoretical part handles the main features of stock investment, taxation on stock investment and tax planning. The research was conducted as a quantitative survey. The target group for the survey was private individuals making direct stock investments.

The results of the research showed that the majority investors consider the taxation in their stock investments. Investors also feel that they are mainly familiar with taxation. However, the majority only utilize the most common tax planning methods and are not able to utilize all the available opportunities. Knowledge of taxation should be increased among investors and education should be increased, as currently the majority seek their information independently.

Keywords:

taxation, tax planning, stock investing, stocks, equity savings account

Sisältö

1 Johdanto	6
2 Osakesijoittaminen	7
2.1 Arvo-osuustili	8
2.2 Osakesäästötili	8
3 Verotus	10
3.1 Luovutusvoitto ja -tappio	11
3.2 Hankintameno ja luovutusjärjestys	12
3.3 Lahja ja perintö osakkeet	12
3.4 Osakesäästötilin verotus	13
3.5 Ulkomaiset osakkeet	15
4 Verosuunnittelu	17
5 Tapaus	21
5.1 Toteutus	22
5.2 Arviointi	23
5.3 Analyysi	24
5.4 Perustiedot	24
5.5 Osakesijoittaminen	27
5.6 Sijoittamisen verotus	32
6 Johtopäätökset	46
Lähteet	48

Liitteet

Liite 1. Kyselylomake.

Kuviot

Kuvio 1. Vastaajien sukupuoli.	24
Kuvio 2. Vastaajien ikäjakauma.	25
Kuvio 3. Vastaajien koulutustaso.	25
Kuvio 4. Vastaajien kuukausitulot bruttona.	26
Kuvio 5. Vastaaja sijoittaa suoraan osakkeisiin.	27
Kuvio 6. Vastaaja sijoittaa arvo-osuustilillä, osakesäästötillä vai molemmilla.	28
Kuvio 7. Sijoitustilin valinta ikäryhmittäin.	29
Kuvio 8. Vastaajien osakesijoitusten arvo.	30
Kuvio 9. Vastaaja kokee olevansa riskinottomaltaan.	30
Kuvio 10. Vastaajan riskinotto vertailu miesten ja naisten välillä.	31
Kuvio 11. Osakesijoittamisen verotuksen tunteminen.	32
Kuvio 12. Vertailu osakesijoittamisen tuntemisesta.	33
Kuvio 13. Verotuksen hyödyntäminen osakesijoittamisessa.	34
Kuvio 14. Vertailu verotuksen hyödyntämisestä eri ryhmien välillä.	34
Kuvio 15. Valitseeko vastaaja osakesäästötillille verotuksellisesti kannattavia osakkeita.	37
Kuvio 16. Osakesäästötillille kannattavia osakkeita ikäryhmien mukaan.	38
Kuvio 17. Verotuksen hyödyntäminen osakesijoitusten arvon mukaan.	41

Taulukot

Taulukko 1. Miksi ei hyödynnetä verotuksen mahdollisuuksia sijoittaessa.	36
Taulukko 2. Mitä verotuksen mahdollisuuksia hyödynnetään.	39
Taulukko 3. Mistä vastaajat ovat oppineet osakesijoittamisen verotuksesta.	43

1 Johdanto

Suomen verotus antaa sijoittajalle mahdollisuuksia verotuksen hyödyntämiseen ja verosuunnitteluun. Sijoittajalla on oikeus valita itselleen mieluisin vaihtoehto tarjolla olevista verotuksen vaihtoehdoista. Tämän avulla sijoittaja pystyy tekemään verosuunnittelua ja oikeanlaisella verosuunnittelulla sijoittaja saa kasvatettua saamaansa nettotuottoa. Tämän opinnäytetyön tavoitteena on tutkia, miten verotus vaikuttaa osakesijoittamiseen sekä kuvata osakesijoittamisen verotuksen pääpiirteet ja sen tarjoamat mahdollisuudet sijoittajalle.

Opinnäytetyön teoriaosuus antaa kuvauksen osakesijoittamisesta ja osakesijoittamisen verotuksesta Suomessa. Teoriaosuus käsittää osakesijoittamisen, verotuksen ja verosuunnittelun. Toteutettavalla tutkimuksella selvitetään verotuksen vaikutusta sijoittajien päätöksentekoon sekä miten sijoittavat hyödyntävät verotusta osakesijoittamisessa.

Opinnäytetyön tiedonkeruu toteutetaan kvantitatiivisena eli määrällisenä tutkimuksena. Se tapahtuu verkossa kyselytutkimuksena kyselylomakkeen avulla. Kyselyä jaetaan osakesijoittajille eri kanavia pitkin, jotta saataisiin vastauksia mahdollisimman laajalta joukolta erilaisia osakesijoittajia.

Kohderyhmänä opinnäytetyölle ovat Suomessa asuvat osakesijoittajat sekä osakesijoittamisesta ja verotuksesta kiinnostuneet. Opinnäytetyö on rajattu käsittämään ainoastaan julkisen kaupankäynnin kohteena olevat osakkeet ja yksityishenkilöiden tekemät suorat osakesijoitukset Suomessa. Työn tarkoituksena on tarjota aiheeseen liittyen tietoa kiinnostuneille sekä selvittää verotuksen vaikutusta osakesijoittajien toimintaan.

2 Osakesijoittaminen

Osakesijoittamisessa ostetaan ja omistetaan osakkeita. Osake on omistusosuus tietyistä osakeyhtiöstä. Kaikki osakkeet, jotka yhtiö on laskenut liikkeelle muodostavat yhdessä yhtiön osakepääoman. Sijoittaja omistaa osuuden yhtiöstä, joka vastaa hänen omistamien osakkeiden osuutta koko yhtiön osakkeiden määrästä. Osakkeen omistamalla sijoittaja saa oikeuksia, jotka voidaan jakaa hallinnolliseen päätösvaltaan ja taloudellisiin oikeuksiin. Hallinnolliseen päätösvaltaan kuuluu mahdollisuus osallistua yhtiökokoukseen ja käyttää päätösvaltaa yhtiökokouksessa. Taloudellisiin oikeuksiin kuuluu etuoikeus merkitä uusia osakkeita ja oikeus yhtiön jakamaan voittoon eli osinkoon. Osakeyhtiöllä voi olla monia eri osakesarjoja, joilla on keskenään erilaisia oikeuksia ja niiden hinnat voivat poiketa toisistaan. (Kallunki ym. 2019, 75–76; Saario 2020, 19–20.)

Osakeyhtiöt voivat olla julkisia tai yksityisiä osakeyhtiöitä. Julkinen osakeyhtiö voi halutessaan hakeutua arvopaperipörssiin, jos lain vaatimat edellytykset täyttyvät. Silloin osakeyhtiön osakkeilla voidaan käydä kauppaa arvopaperipörssissä. Yksityisen osakeyhtiön osakkeilla ei voida käydä kauppaa arvopaperipörssissä, vaan niillä voidaan käydä kauppaa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä eli vaihtoehtoisella markkinapaikalla, jossa voidaan käydä kauppaa myös julkisen osakeyhtiön osakkeilla. Listattujen yhtiöiden osakkeilla voi käydä kauppaa arvopaperivälittäjien kautta, joita ovat esimerkiksi pankit. Omistetut osakkeet, jotka ovat listattupörssiin merkitään omistajan arvo-osuustilille tai osakesäästötillille. (Fasoulas ym. 2019, 123–124.)

Osakkeilla sijoittaja voi saada tuottoa pääasiassa arvonnousulla ja osingolla. Arvonnousu tapahtuu usein pitkällä aikavälillä ja osakkeet kannatta ajatella pitkän aikavälin sijoituksena. Osakkeiden arvo voi vaihdella omistusaikana paljon ja vasta, kun osakkeet on myyty sijoittajalle, realisoituu arvonnousu. Toinen tapa saada tuottoa sijoitukselle arvonnousun lisäksi on osakeyhtiön osakkeen omistajille jaettava voitto-osuus eli osinko. Yleensä osinko maksetaan sijoittajalle rahana, mutta yritys voi maksaa ne myös osakkeina. Yhtiö voi jakaa osinkoa, jos sillä on jakokelpoisia varoja eli yhtiö on tuottanut käytännössä voittoa jossain kohtaa. Yhtiön ei ole pakko jakaa koko voitto-osuutta osinkona tai jakaa yhtään osinkoa. Yleensä yhtiöt jättävätkin osan voitosta yhtiöön, jonka ne käyttävät esimerkiksi investointeihin, jotka nostavat yhtiön arvoa ja samalla sijoittajan varallisuutta. Useimmat pörssiyhtiöt maksavat osinkoa kerran vuodessa yhtiökokouksen jälkeen, jossa on päätetty osingon määrästä. Yhtiöt voivat kuitenkin maksaa osinkoa myös useammin niin päättäessään. (Kallunki ym. 2019, 78–79; Komsu 2021, 16–17.)

2.1 Arvo-osuustili

Arvo-osuustili on arvopapereiden säilyttämiseen sähköisesti tarkoitettu tili. Arvo-osuustili on pankkitilin tapainen tili, mutta siellä säilytetään vain arvopapereita. Tilille voi hankkia osakkeita, pörssinoteerattuja rahastoja eli ETF:iä, indeksiosuuksia, merkintäoikeuksia ja optioita. Arvo-osuustiliin lisäksi sijoittaja tarvitsee rinnalle pankkitilin, josta rahansiirrot hoidetaan. Arvo-osuustilille ja pois sieltä voidaan siirtää suoraan arvopapereita ilman niiden muuttamista välistä rahaksi. (Saario 2020, 29–31.) Yhdellä sijoittajalla voi olla monta arvo-osuustiliä. Arvo-osuustili on henkilökohtainen ja sille kirjataan omistetut arvo-osuudet eli arvopaperit ja kaikki tapahtumat, jotka arvopapereihin liittyvät. Kaikki arvo-osuustilit Suomessa ovat Euroclear Finland Oy:n ylläpitämässä arvo-osuusjärjestelmässä, jotta voidaan varmistaa omistuksien ja kauppojen luotettavuus. (Kyläkallio ym. 2024, 356, 358.)

Arvo-osuustilillä sijoitukset verotetaan pääomatuloina vuosittain. Verotus tapahtuu välittömästi eikä verotus siirry eteenpäin varojen nostoon toisin kuin osakesäästötilissä. Se mahdollistaa hyötyjä, kuten hankintameno-olettaman käytön, joka on arvo-osuustilin etu osakesäästötiliin verrattuna. Myös yksittäiset luovutustappiot voi hyödyntää heti jo saman verovuoden voitoista. Toisaalta luovutusvoittojen ja osinkojen verotus tapahtuu samana vuonna eikä niistä siten saa samaa hyötyä tuottojen uudelleen sijoittamisesta kuin osakesäästötilillä. (Komsu 2021, 28–29, 33–34.)

2.2 Osakesäästötili

Osakesäästötili on verotuksellisesti erityinen sijoitustili. Tilin sisällä sijoituskohdetta voidaan vaihtaa ilman veroseuraamuksia ja sen avulla voidaan hyödyntää ansaitut tuotot kokonaan seuraaviin sijoituksiin. Osakesäästötilille on mahdollista tallettaa ja nostaa vain rahaa, joten tilille ei voi siirtää entuudestaan omistettuja osakkeita eikä sieltä voi siirtää pois osakkeita. (Ossa 2020, 270.) Osakesäästötilin maksimi talletus raja nousi vuoden 2024 alusta. 50 000 euron raja nostettiin 100 000 euroon. Tällä hetkellä osakesäästötilille voi siis siirtää rahaa maksimissaan 100 000 euroa, mutta osakkeiden arvonnousun myötä tilin arvo voi nousta yli 100 000 euroon. Rahat voi siirtää tilille osissa tai kerralla. Verovelvollisella saa olla ainoastaan yksi osakesäästötili kerrallaan voimassa. (Verohallinto 2024a.)

Osakesäästötili on sijoitussopimus, joka solmitaan verovelvollisen ja palveluntarjoajan välille. Osakesäästötili koostuu arvo-osuustilistä ja talletustilistä, ja osakesäästötilillä voi olla osakkeita sekä rahaa. Lisäksi tilillä voi

olla merkintäoikeuksia ja osakkeita, jotka tulevat julkisen kaupankäynnin kohteeksi vuoden sisällä. Varat, jotka osakesäästötilillä ovat, on oltava säästäjän nimissä, sillä ne ovat säästäjän omaisuutta. (Korpela 2022, 188.)

3 Verotus

Sijoittaja saa tuottoa pääasiassa kahdella tavalla, arvonnousulla ja juoksevasta tuotosta eli osingoista ja korkotuloista. Verotuksessa molemmilla tuotoilla on omat sääntönsä. Sijoituksen lopullista tuottoa laskettaessa tulee huomioida, että tuotosta tulee maksaa verot. Sijoituksen todellinen tuotto saadaankin selville, kun lain määräämät verot on laskettu ja maksettu. (Korpela 2022, 11.)

Luonnollisen henkilön osakesijoituksia verotetaan yleensä pääomatulona. Saatu tulo huomioidaan sen vuoden verotuksessa, jona se on saatu. Poikkeuksen kuitenkin muodostaa osakesäästötili, jolla verojen maksu siirtyy varojen nosto hetkeen. (Korpela 2022, 11, 191.) Suomessa pääomatulojen veroprosentti riippuu tuotosta. Myyntivoitosta maksetaan veroa 30 prosenttia 30 000 euroon asti ja 34 prosenttia 30 000 euroa ylittävästä osuudesta. Myyntivoitosta ei kuitenkaan tarvitse maksaa veroa, jos osakkeita on myynyt yhteensä maksimissaan 1 000 eurolla kalenterivuoden aikana. (Fasoulas ym. 2019, 23.)

Osinkotuloista maksetaan saman pääomatulo veroprosentin mukaan veroja kuin osakkeiden myynnistä. Osinkotulojen verotuksessa kuitenkin osa osinkotulosta on verovapaata, jos osakkeet ovat arvo-osuustilillä. Veronalaisen osingon määrä riippuu, onko osinko listatusta- vai listaamattomasta yhtiöstä. Listatusta yhtiöstä yksityishenkilön saamasta osingosta 15 prosenttia on verovapaata tuloa ja 85 prosenttia veronalaista tuloa. Listatun yhtiön osingosta otetaan maksettaessa 25,5 prosentin suuruinen ennakonpidätys riippumatta osingon määrästä. Ennakonpidätyksen määrä tulee, kun huomioidaan osingon 85 prosentin suuruinen veronalainen osuus, josta maksetaan tuloveroa 30 prosenttia. Jos sijoittajan koko verotettava määrä on maksimissaan 30 000 euroa, niin ennakonpidätys riittää kattamaan verojen tarpeen. Jos yhteismäärä ylittää 30 000 euroa tulee sijoittajan maksaa vielä ylimenevältä osalta 34 prosentin mukaan veroja. (Fasoulas ym. 2019, 127–128.)

Onnistuneella verosuunnittelulla sijoittaja voi vähentää maksettavien verojen määrää ja siten kasvattaa saamaansa nettotuottoa. Verosuunnittelu tarkoittaa verotuksen tarjoamien mahdollisuuksien huomiointia osana sijoittajan toimintaa. Verotus tarjoaa tietyissä tilanteissa sijoittajalle mahdollisuuden valita erivaihtoehtoista itselleen mielekkäin vaihtoehto. Sijoittajilla voi olla hyvin erilaisia tavoitteita ja sijoitushorisontteja toiminnassaan, joten verosuunnittelu on hyvin tapauskohtaista. (Fasoulas ym. 2019, 29–30.) Verosuunnittelua harjoittaessa on tärkeää huomioida erilaiset riskit, jotta verosuunnittelu ei mene kielletyn veronkierron puolelle. Verolakia ei kierretä, kun sijoittaja valitsee itselleen halvimman rehellisen vaihtoehdon. Verosuunnittelun muuttumista veronkierroksi aletaan tarkastelemaan, kun mahdollisuuksia aletaan

soveltamaan. Veronkierrossa verovelvollinen on pyrkinyt hankkimaan itselleen perusteetonta veroetua. (Ossa 2020, 25–26.)

3.1 Luovutusvoitto ja -tappio

Myyntivoitto eli luovutusvoitto on pääomatuloa, jota verotetaan aiemmin mainitun pääomatuloverotuksen mukaan. Luovutusvoitto on tuotto, joka saadaan sijoitukselle, kun luovutushinnasta vähennetään hankintameno ja kustannukset, jotka ovat syntyneet voiton hankkimisesta. Luovutusvoitto voidaan laskea myös vähentämällä hankintameno-oletta. (Korpela 2022, 37.) Tyypillisiä luovutusvoiton hankkimisesta syntyneitä vähennettäviä kustannuksia ovat kaupankäyntikulut, joita arvopaperinvälittäjät perivät ostettaessa ja myytäessä osakkeita. Luovutusvoiton laskentaa voi hankaloittaa, jos osakkeiden määrä on muuttunut hankintahetkestä esimerkiksi osakeantien tai jakautumisten myötä. Yleensä luovutusvoitto saadaan laskettua kuitenkin vähentämällä luovutushinnasta hankintahinta ja kustannukset. Hankintahinta on osakkeiden ostohinta eikä siihen tehdä tarkistuksia esimerkiksi inflaation vuoksi. Jos osakkeet on saatu vastikkeettomasti hankintahinnan määräytymistä koskevat omat periaatteet. (Fasoúlas ym. 2019, 142.)

Sijoitus voi olla myös tappiollinen, jolloin syntyy luovutustappiota.

Luovutustappiota tulee, kun sijoituksen hankintahinta ja kulut yhteenlaskettuna ovat suuremmat kuin osakkeen luovutushinta. (Korpela 2022, 103.)

Luovutustappiota voidaan hyödyntää verotuksessa. Luovutustappion voi vähentää luovutusvoitoista sinä verovuonna, kun tappio on syntynyt ja sitä seuraavina viitenä vuonna, kun voittoa on syntynyt. Syntynyt luovutustappio voidaan hyödyntää mihin tahansa omaisuuden luovutusvoittoon.

Luovutustappiot huomioidaan vanhimmasta päästä alkaen, ja jos sijoittajalla ei ole luovutusvoittoja tai niitä on vähemmän kuin tappioita, vähennetään loput tappiot puhtaasta pääomatulosta. Puhdas pääoma tarkoittaa pääomatuloa, josta on jo otettu pois tulonhankkimiskulujen osuus. Luovutustappiota ei voida hyödyntää, jos verovuoden luovutushinnat ovat alle 1 000 euroa. (Fasoúlas ym. 2019, 167.) Luovutustappioon rinnastetaan myös arvonmenetykset.

Arvonmenetyksessä sijoitus käy arvottomaksi konkurssin tai muun vastaavan lopullisen menetyksen seurauksena. Arvonmenetyksen voi vähentää verotuksessa luovutustappion tavoin sinä verovuonna, kun se on syntynyt ja viitenä seuraavana verovuonna. (Ossa 2020, 258–259.)

3.2 Hankintameno ja luovutusjärjestys

Todellisen hankintameno eli arvopaperin hankintahinnan ja sen hankkimisesta aiheutuneiden kulujen sijaan luovutusvoittoa laskettaessa voidaan aina käyttää myös hankintameno-olettamaa. Hankintameno-olettamaa kannattaa hyödyntää aina silloin, kun hankintameno-olettaman hyödyntäminen johtaa edullisempaan lopputulokseen kuin todellisen hankintameno käyttäminen. Tämä helpottaa verotuksen laskemista myös silloin, kun alkuperäinen hankintameno on vaikea selvittää. (Korpela 2022, 67.)

Osakkeen omistusaika määrittää hankintameno-olettaman suuruuden. Kun sijoitus on omistettu vähintään kymmenen vuotta, niin hankintameno-olettama on luovutushinnasta 40 prosenttia. Silloin luovutusvoitto on 60 prosenttia luovutushinnasta. Alle kymmenen vuotta omistetun sijoituksen hankintameno-olettama on 20 prosenttia luovutuksen hinnasta. Luovutusvoitoksi jää silloin 80 prosenttia luovutuksen hinnasta. Hankintameno-olettamaa hyödyntäessä sijoittaja ei voi vähentää muita kuluja, jotka ovat syntyneet sijoituksesta. Hankintameno-olettamaa käyttäessä syntyy myös aina luovutusvoittoa, joten sitä ei ole kannattavaa hyödyntää luovuttaessa sijoituksia tappiolla. (Kallunki ym. 2019, 229.)

Sijoittaja voi olla hankkinut saman yhtiön osakkeita useaan eri aikaan ja myydä vain osan osakkeista kerrallaan. Jos osakkeet ovat julkisen kaupankäynnin kohteena ja arvo-osuusjärjestelmässä sovelletaan osakkeiden luovutusjärjestykseen niin sanottua FIFO-periaatetta (first in, first out). Se tarkoittaa, että vanhimmat osakkeet myydään ensin eikä sijoittaja voi valita luovutusjärjestystä. FIFO-periaate on useimmissa tilanteissa sijoittajalle epäedullinen, sillä yleensä pitkällä aikavälillä osakkeiden hinnat ovat nousseet. Jos sijoittajalla on useammalla kerralla hankittuja osakkeita, niin silloin vanhimpien hankintahinnat ovat alhaisimmat ja niistä maksetaan enemmän luovutusvoitto veroa. Sijoittaja pystyy poikkeamaan periaatteesta ainoastaan, jos pystyy osoittamaan muun luovutusjärjestyksen. Käytännössä se on mahdollista, jos osakkeet on hankittu eri aikoina eri arvo-osuustileille, jolloin sijoittaja voi valita arvo-osuustilin, jolta myy osakkeet. (Lindström & Lindström 2014, 359; Fasoúlas ym. 2019, 148–149.)

3.3 Lahja ja perintö osakkeet

Osakkeita, jotka on saatu lahjana tai perintönä koskevat omat poikkeuksensa liittyen luovutus verotukseen. Yleisesti verotettavaa määrää laskettaessa myyntihinnasta vähennetään lahja- tai perintöverotusarvo, jota käytetään

hankintahintana ja sen lisäksi hankkimisesta aiheutuneet kustannukset. Huomionarvoista myyntihetkellä lahjana saaduissa osakkeissa on, kuinka kauan osakkaiden saannista on kulunut. Lahja- ja perintöverotusarvo on vähennettävissä myyntitilanteessa osakkeiden myyntihinnasta. (Fasóúlas ym. 2019, 146.)

Lahjaverotuksessa käytettyä arvoa käytetään yleensä osakkeen hankintamenoa laskettaessa, kun osake on saatu lahjaksi. Poikkeus kuitenkin on, jos lahjaksi saadut osakkeet myydään alle vuoden kuluessa lahjan saannista. Siinä tapauksessa hankintamenoa käytetään alkuperäistä lahjan antajan hankintamenoa. Tässä tapauksessa lahjan saaja voi hyödyntää myös hankintameno-olettamaa. Lahjan saajan omistusaika alkaa kuitenkin lahjoituksesta, joten hankintameno-olettama on aina 20 prosenttia, vaikka osakkeet olisivat hankittu jo yli kymmenen vuotta sitten. Säännöksellä pyritään ehkäisemään tilannetta, jossa osakkeelle on tapahtunut arvonnousua ja lahjoittamalla osakkeet ja myymällä pian lahjan saannin jälkeen joudutaan maksamaan vähemmän luovutusvoittoveroa. Luovutustappiotilanteessa pätee myös alle vuoden myyntiaikaa koskeva säännös, jolloin lahjansaaja voi hyödyntää syntyneen luovutustappion verotuksessaan. (Korpela 2022, 69–71.)

Perintönä saatuja osakkeita ei koske säännös alle vuoden sisällä myynnistä. Perintöverotuksessa käytetty verotusarvo on perintönä saatujen osakkeiden hankintameno. Listattujen osakkeiden kohdalla perintöverotusarvona on osakkeiden kuolinpäivän käypä arvo. Myyntitilanteessa perinnöksi saaduissa osakkeissa voidaan hyödyntää myös hankintameno-olettamaa, jos se on kannattavampaa. Hankinta-ajankohdaksi katsotaan tällöin perittävän kuolinpäivä. (Fasóúlas ym. 2019, 147; Ossa 2020, 216, 218.)

Vastikkeetonta saantoa ovat myös osituksessa saadut osakkeet. Siitä ei kuitenkaan makseta lahja- tai perintöveroa. Osituksella tarkoitetaan avioliittolain perusteella saatua omaisuutta. Osituksessa saatujen osakkeiden hankinta-ajankohta poikkeaa lahjana ja perintönä saaduista osakkeista siinä, että omistusaika ja hankintameno katsotaan alkaneen siitä hetkestä, kun toinen puoliso on ne hankkinut. Luovutusvoittoa tai -tappiota laskettaessa siis käytetään alkuperäistä hankintahintaa, jolla osakkeet on hankittu. (Ossa 2020, 226–227.)

3.4 Osakesäästötilin verotus

Sijoittaessa osakesäästötilin kautta sijoittajan ei tarvitse suuremmin huolehtia verotusasioista käydessään kauppa osakkeilla ja saadessaan tuottoja sijoituksista. Ennen kuin osakesäästötililtä nostetaan varoja ulos, luovutusvoitot,

osingot ja muut tuotot eivät ole veronalaista tuloa eli sijoittajan ei niistä tarvitse maksaa veroja realisoitumishetkellä, vaan vasta kun varoja nostaa pois osakesäästötililtä. Tämän avulla sijoittaja pystyy hyödyntämään myyntivoiton ja osingon kokonaan uudelleen sijoittaessaan osakesäästötilin sisällä. Samalla tavalla kuitenkin luovutustappio ei ole vähennyskelpoinen luovutus hetkellä, jolloin sijoittaja ei pysty heti hyödyntämään tappiota verotuksessa. Osakesäästötilin avulla sijoittaja pystyykin samaan veroetua, kun verojen maksu siirtyy varojen nosto hetkeen. Se onkin osakesäästötilin merkittävin ero ja etu arvo-osuustiliin nähden. (Komsu 2021, 31; Korpela 2022, 191.)

Osakesäästötilin voitosta maksetaan veroa, kun varoja aloitetaan nostamaan tililtä. Tuotto, joka nostetaan osakesäästötililtä, on veronalaista pääomatuloa. Tuotoksi katsotaan osakesäästötilin sen hetkinen kokonaisarvo suhteessa tilille siirrettyyn pääomaan. Osakesäästötililtä nostettaessa varoja myös realisoitumaton arvonnousu lasketaan siis tuotoksi sillä hetkellä. Osakesäästötilin tuoton laskemiseksi käytetään osakkeiden käypää arvoa, joka saadaan osakkeiden markkina-arvosta viimeisten päätöskurssien perusteella ja siihen lisätään osakesäästötilin talletustilin varat. Tästä vähennetään tilille siirrettyjen varojen määrä, jolloin saadaan tuoton määrä. Tuoton määrästä saadaan laskettua tuoton suhteellinen osuus jakamalla tuoton määrä tilin varojen käyvällä arvolla. Suhteellisella tuotolla voidaan laskea nostettujen varojen määrästä, mikä osuus on tuottoa ja mikä verovapaata pääoman nostoa. Tuotto-osuudesta tulee maksettavaksi veroa ja pääoman nosto-osuus on verovapaata ja pienentää tilille siirretyn rahan määrän arvoa. Jos osakesäästötili ei ole tuotolla, vaan varojen arvo on pienempi tai saman verran kuin sijoitetut varat, niin noston katsotaan olevan tilille sijoitettujen varojen nostoa ja siten verovapaata. (Fasoúlas ym. 2019, 172–173; Komsu 2021, 31–32.)

Osakesäästötilille syntynyt tuotto voi olla tullut osingoista, arvonnoususta tai muusta tuotosta. Tuotto on kokonaan veronalaista pääomatuloa, josta ei eritellä osingon tai muun tuoton osuutta, joten saadusta osingosta ei vähennetä normaalia verovapaata osuutta. Osakesäästötilin yhteydessä sijoittaja ei voi hyödyntää myöskään hankintameno-olettamaa, koska siinä ei ole kysymys luovutusvoittoverotuksesta, vaan veronalaisen pääomatulon verotuksesta. Osakesäästötilistä palveluntarjoajan mahdolliset perimät kulut ja palkkiot huomioidaan tilin tuotossa ja niitä ei voida enää erikseen vähentää verotuksessa. (Ossa 2020, 272–273.)

Verojen maksun siirtyminen varojen nosto hetkeen vaikuttaa myös osakesäästötilin tappion hyödyntämiseen. Osakkeiden luovutustappiot eivät ole heti hyödynnettävissä osakesäästötilillä samalla tavalla kuin arvo-osuustilillä, kun osakkeiden myynnistä syntyy luovutustappiota. Osakesäästötililtä varoja

nostettaessa ei voida hyödyntää myöskään luovutustappiota, vaikka osakesäästötilin arvo olisikin tappiollinen sijoitettuun rahamäärään verrattuna. Osakesäästötilin arvon ollessa pienempi kuin siirretty varojen määrä, on nosto verovapaata sijoitettujen varojen nostoa. Osakesäästötilin tappio voidaan hyödyntää ainoastaan, kun tili lopetetaan. Vähennyskelpoista tappiota syntyy, kun varojen käypä arvo on lopetushetkellä pienempi kuin tilille siirrettyjen varojen määrä. Tästä erotuksesta tulee osakesäästötilin tappio. Tappio on vähennyskelpoinen lopetus vuoden veronalaisista pääomatuloista. Jos tappiota ei ole vähennetty kokonaan sinä verovuonna, huomioidaan se pääomatulolajin tappiota vahvistettaessa. Pääomatulolajin tappio on vähennettävissä kymmenen seuraavan verovuoden ajan syntyneestä pääomatulosta. (Fasóúlas ym. 2019, 173–174.)

Huomioitavaa osakesäästötilin verotuksessa on ulkomaisen yhtiön mahdollisesti jakama osinko. Ulkomaisen osakkeen osinko muodostaa poikkeuksen osakesäästötilin tuottojen verotukseen, joka on hyvä huomioida hankkiessa osakesäästötilille osakkeita. Ulkomaisen osinkoa maksavan yhtiön kotivaltio on todennäköisesti perinyt lähdeveroa osingosta Suomen ja valtion verosopimukseen perustuen, tai valtion oman lainsäädännön perusteella. Tällöin osakesäästötilille maksettava osinkotuotto ei ole kokonaan verovapaata saantihetkellä. Osakesäästötilin tuotoksi katsotaan tilanteessa vain maksettu nettomäärä eli osingon bruttomäärä vähennettynä perityllä lähdeverolla. Osakkeen omistaja voi hakea lähdevaltion perimää veroa takaisin, jos sitä on pidätetty liikaa lähdevaltiossa. Omistajalle palautettu lähdevero katsotaan osakesäästötililtä nostetuksi tuotoksi, jolloin sitä verotetaan kokoarvosta pääomatulona. Saatua lähdeveron palautus tulee ilmoittaa osakesäästötilin ylläpitäjälle ja Verohallinnolle. Sijoittajan on hyvä huomioida ulkomaisten osakkeiden osinkoverotus osakesäästötilille sijoittaessa. (Konsi 2021, 32–33; Korpela 2022, 193.)

3.5 Ulkomaiset osakkeet

Suomessa yleisesti verovelvollinen sijoittaja voi omistaa suomalaisten osakkeiden lisäksi yhtä hyvin myös eri valtioiden pörssiin listattujen yhtiöiden osakkeita ja niitä voidaan säilyttää myös ulkomaalaisella arvo-osuustilillä. Suomen ja muiden maiden välillä on solmittu verosopimuksia, jolla pyritään välttämään kaksinkertaista verotusta. Yleensä verosopimusten perusteella ulkomaalaisista osakkeista saatua voittoa verotetaan vain asuinmaassa. Ulkomaalaisista osakkeista saatavaa luovutusvoittoa ja -tappiota sekä osinkoa koskee siis yleensä sama verotus ja periaatteet kuin Helsingin pörssin

osakkeita. Yleensä siis ulkomaalaisen osakkeen kotipaikan valtio ei voi verottaa luovutusvoittoja. (Kallunki ym. 2019, 261; Korpela 2022, 84.)

Suomen ja eri maiden verosopimuksissa voi kuitenkin olla poikkeuksia, jolloin verotus maiden välillä ei mene perussäännön mukaan. Esimerkiksi Suomen ja Alankomaiden välinen sopimus mahdollistaa molempien valtioiden verottaa oman maan yhtiöiden osakkeiden myynnistä, jos myynti on tapahtunut viiden vuoden sisällä maasta pois muuttaessa. Jos toinen maa käyttää verotusoikeuttaan, niin toinen maa poistaa kahdenkertaisen verotuksen. Myös Pohjoismaiden verosopimukseen sisältyy poikkeus, joka mahdollistaa verotusoikeuden valtiolle, jossa yhtiö sijaitsee. Sijoittajan pitää kuitenkin olla asunut tässä tapauksessa kyseisessä Pohjoismaassa. Poikkeuksen muodostaa myös sopimukset, joissa on kolmen vuoden sääntö. Silloin Suomi voi verottaa yleisesti verovelvollisia kansalaisiaan ulkomaalaisten osakkeiden myyntivoitoista. (Fasoúlas ym. 2019, 168–169.)

Ulkomaalaisen yhtiön Suomessa asuvalle sijoittajalle jakamaa osinkoa verotetaan yleensä samalla periaatteella kuin kotimaisia osakkeita, kun tietyt ehdot täyttyvät. Osingon jakavan yhtiön tulee olla Suomen osakeyhtiötä vastaava, EU-valtiossa oleva tai Suomella on verosopimus osingoista valtion kanssa. Muussa tapauksessa osinkotulon verotus menee kokonaan ansiotuloina. Tilanteessa, jossa Suomella on verotusoikeus osinkoon, mutta myös osingon lähdevaltio perii veroa, tulee Suomen poistaa kaksinkertainen verotus. Kaksinkertainen verotus poistetaan yleensä hyvitysmenetelmällä, jossa sijoittajan Suomessa maksamasta osingon määrästä vähennetään hänen selvittämänsä määrä ulkomaille maksettua osingon veroa. Ulkomaille maksettava vero ei voi kuitenkaan ylittää samasta osingosta Suomessa maksettavaa määrää. Jos tulee tilanne, jossa veroa on peritty enemmän kuin verosopimuksessa päätetty. Tulee veroa hakea takaisin lähdevaltiosta sen säännösten mukaan. Liikaa maksettua veroa ei voida hyvittää tilanteessa Suomen toimesta. (Fasoúlas ym. 2019, 138–140; Korpela 2022, 186–189.)

4 Verosuunnittelu

Verotuksella on vaikutusta sijoituksen lopullisen tuoton määrään ja onnistuneella verosuunnittelulla sijoittaja voikin saada kasvatettua tuottoa. Verosuunnittelu tarkoittaa verotuksen mahdollistamien keinojen hyödyntämistä osana toimintaansa. Verosuunnittelussa verotus huomioidaan osana kokonaissuunnittelua ja useasti siinä hyödynnetään taloudellisesti parasta vaihtoehtoa verojen minimoimiseksi. Paras vaihtoehto voi olla myös muuta kuin edullisin, kun otetaan muitakin näkökohtia kuin vain verotus huomioon. Sijoittajalla voi olla monta vaihtoehtoa, joiden paremmuus on hyvin tapauskohtaista ja vaihtelee sijoittajan omien suunnitelmien mukaan. Lyhyellä aikavälillä sijoittaessa toinen vaihtoehto voi olla parempi kuin pidemmällä ajalla ja sama myös toisinpäin. (Fasoúlas ym. 2019, 29–31.)

Verosuunnittelun perustana on oikeus valita vaihtoehdoista itselleen edullisin rehellinen vaihtoehto. Verovelvollisen ei voida katsoa kiertävän lakia valitessaan edullisin vaihtoehto, kun lain hyväksymiä vaihtoehtoja on useita. Verosuunnittelussa on kuitenkin tärkeää huomioida, ettei se mene veronkierron puolella. Veronkierto on kiellettyä toimintaa, jossa pyritään hankkimaan perusteetonta hyötyä verotuksessa itselleen veronkiertotarkoituksin. Veronkiertosäännökset ovat tarkoituksella avoimia ja epätarkkoja, jotta niitä pystytään soveltamaan erilaisiin uusiin tilanteisiin. Sen takia veronkierron arviointi ei ole aivan selkeää ja koostuu monesta asiasta. Veron kiertämisessä toiminnan tulee olla tarkoituksen mukaista ja keinotekoisella järjestelyllä pyritään saamaan perusteetonta etua. (Ossa 2020, 25–27; Korpela 2022, 109.)

Verosuunnittelu voi olla aktiivista, passiivista tai aggressiivista. Yleensä sijoittamisessa verosuunnittelu on aktiivista tai passiivista, ja sijoittajien verosuunnittelu on suurimmaksi osaksi aktiivista. Aktiivisessa verosuunnittelussa pyritään lain hyväksymin keinoin ja toimin vaikuttamaan verojen määrään. Aktiivista verosuunnittelua on esimerkiksi tappiolla olevan sijoituksen myyminen, jotta luovutusvoittojen verotus pienenee. Passiivisessa verosuunnittelussa ei tehdä etukäteen mitään tiettyjä järjestelyjä toisin kuin aktiivisessa. Siinä verosuunnittelu tapahtuu vasta veroilmoituksella, valitsemalla vaihtoehdoista optimaalisimmat, esimerkiksi eri vähennykset huomioimalla. Aggressiivinen verosuunnittelu tapahtuu veronkierron rajoilla. Siinä pyritään aktiivisesti löytämään ja hyödyntämään verolakien ja -järjestelmien aukkoja ja porsaanreikiä. Kun näitä verotuksen aukkoja hyödynnetään, päästään lopputulokseen, joka ei vastaa lain tarkoitusta eikä ajatusta. (Fasoúlas ym. 2019, 35–36; Ossa 2020, 26.)

Osakesijoittamisessa suurin osa verosuunnittelun keinoista on aktiivista. Monet verosuunnittelun keinot suorissa osakesijoituksissa liittyvät osakkeiden luovutukseen. Luovutusvoitto ja -tappio tarjoavat sijoittajalle erilaisia mahdollisuuksia verosuunnitteluun. Lisäksi suorissa osakesijoituksissa lahja- ja perintöverotusta voidaan hyödyntää verosuunnitteluun. Osakesäästötili on verotuksellisesti erityinen sijoitustili ja siten siihen liittyy omat verotuksen muodostamat mahdollisuudet. Passiivisista verosuunnittelun keinoista on hyvä hyödyntää kulujen vähennysoikeutta veroilmoituksella. (Fasoúlas ym. 2019, 35–36.)

Luovutusvoittojen osalta suorissa osakesijoituksissa on useampia verosuunnittelun mahdollisuuksia. Sijoittaja voi hyödyntää niin sanottujen pienten kauppojen verovapautta eli voitto on verovapaata sijoittajalle, jos vuoden aikana on myynyt maksimissaan 1 000 eurolla osakkeita tai muuta omaisuutta. Se mahdollistaa sijoittajalle myydä voitollisia osakkeita verovapaasti. Huomioitavaa kuitenkin on, että 1 000 euron raja koskee kaikkia vuoden aikaisia luovutuksia yhteensä, joten raja tulee nopeasti vastaan aktiivisella kaupankävijällä. Toinen luovutusvoiton verosuunnittelu mahdollisuus on hankintameno-olettaman käyttö todellisen hankintamenon sijaan. Sijoittaja saa valita edullisemmän tavan luovutusvoiton laskemiseen, joten on hyvä laskea kumpi vaihtoehto tulee kannattavammaksi itselleen. Hankintameno-olettaman käyttö tulee usein halvemmaksi pitkään omistettujen ja suuren arvonnousun osakkeiden kohdalla. Hankintameno-olettama on joko 40 prosenttia tai 20 prosenttia luovutushinnasta omistusajan mukaan, jolloin hankintameno-olettamalla sijoittaja voi saada huomattavasti suuremman nettotuoton sijoitukselleen. (Kallunki ym. 2019, 228–229.)

Sijoittaja voi vähentää syntyneen luovutustappion lähtökohtaisesti saman vuoden luovutusvoitoista. Tämä mahdollistaa verosuunnittelun, jossa kannattaa mahdollisesti myydä tappiollisia osakkeita, jolloin verotettavan voiton määrä pienenee tai poistuu kokonaan. Sijoittaja voi myös käyttää edestakaista myyntiä luovutustappion saantiin, ellei halua luopua tietyistä arvopapereista kokonaan. Siinä tappiolliset osakkeet myydään, jolloin syntyy vähennettävää luovutustappiota ja myöhemmin ostetaan samaa osaketta uudelleen takaisin. Sijoittajan tulee kuitenkin huolehtia, ettei edestakaista myyntiä katsota keinotekoiseksi luovutustappioksi, jolloin vähennysoikeus evätään veronkiertosäännöksen perusteella. Silloin myyntiä ja ostoa ei katsota tapahtuneen, joten vähennyskelpoista tappiota ei synny. Näin saatetaan katsoa, mikäli osakkeita on myyty ja ostettu lyhyen ajan sisällä sama tai lähes sama määrä. Edestakaisiin kauppoihin ei aiempien ratkaisujen ja Verohallinnon ohjeistuksien mukaan lähtökohtaisesti puututa, jos myynti- ja ostohinta eroavat toisistaan sekä ne eivät ole tapahtuneet saman päivän aikana. Luovutustappion avulla sijoittaja voi pienentää merkittävästi pääomatulojen verojen määrää.

Verosuunnittelun kannalta sijoittavan voikin olla kannattavaa myydä myös tappiollisia osakkeita pois. Huomioitavaa kuitenkin on, haluaako osakkeista luopua kokonaan vai hankkia uudelleen takaisin itselleen. (Fasóúlas ym. 2019, 164–166; Korpela 2022, 103, 111.)

Vastikkeetta saatuun omaisuuteen liittyy verosuunnittelun mahdollisuus. Sijoittaja voi hyödyntää lahja- ja perintöverotusta jakaessaan sijoituksiaan eteenpäin esimerkiksi lähipiirilleen. Lahjoittaessa osakkeita eteenpäin toiselle henkilöllä, lahjoittajalle ei tule veroja maksettavaksi. Lahjoittaja ei tosin voi myöskään itse hyödyntää tilanteessa luovutustappion vähennystä. Verosuunnittelu mahdollisuus tulee, kun osakkeissa on tapahtunut arvonnousua. Lahjan saaja joutuu maksamaan mahdollisesti lahjaveroa osakkeiden arvon mukaan. Kuitenkin lahjan saajan myydessä saatuja osakkeita hänen hankintamenokseen katsotaan osakkeiden saantihetken arvo eli ei alkuperäistä lahjoittajan hankintahintaa. Tämän seurauksena lahjaveron määrä saattaa olla pienempi kuin alkuperäisen hankintamenon mukainen luovutusvoiton vero, jolloin sijoittajan voi olla kannattavaa lahjoittaa osakkeita erityisesti lähisukulaisille, joilla lahjavero on pienempi. Jos sijoittajan on siis tarkoitus jakaa tuottoja voi olla järkevää lahjoittaa hyvin tuottaneita osakkeita, vaikka joudutaan maksamaan lahjavero, kun se on pienempi kuin luovutusvoiton vero. Huomioitavaa kuitenkin on yhden vuoden sääntö. Lahjansaajan tulee olla omistanut osakkeet yhden vuoden ajan ennen luovutusta, jotta hankintamenona käytetään lahjan saantihetken arvoa. Jos osakkeet luovutetaan alle vuoden sisällä saannosta, käytetään hankintamenona alkuperäistä lahjoittajan hankintamenoa. Tällä säännöksellä pyritään estämään veronkierroksi katsottua tilannetta, jossa osakkeita on lahjoitettu lähisukulaiselle, joka on myynyt sijoituksen pian eteenpäin. Tilanteessa on vältetty suuremmat luovutusvoittoverot, koska lahjaveron määrä on vähäisempi. (Ossa 2020, 211–213; Korpela 2022, 69–70.)

Osakkeita voi säilyttää arvo-osuustilillä tai osakesäästötillä. Molemmilla tileillä on omia verosuunnittelun mahdollisuuksia. Sijoittajan on hyvä pohtia, mille tilille osakkeet hankitaan riippuen omasta sijoitussuunnitelmasta esimerkiksi sijoitushorisontin suhteen. (Fasóúlas ym. 2019, 29.)

Arvo-osuustilillä sijoittaja pystyy hyödyntämään yleisimpiä verosuunnittelun keinoja. Arvo-osuustilillä luovutusvoitoista ja osingoista maksetaan veroa vuosittain toisin kuin osakesäästötillistä. Se mahdollistaa sijoittajalle luovutustappion hyödyntämisen verotuksessa vuosittain. Luovutusvoiton laskemiseen voi myös hyödyntää hankintameno-olettamaa, kun se on kannattavaa. Tämä mahdollisuus on vain arvo-osuustilillä, sitä ei ole mahdollista hyödyntää osakesäästötillä. Arvo-osuustilillä myös kulut voidaan vähentää voittoa tai tappiota laskettaessa, kun osakesäästötillä ne

huomioidaan tilin tuotossa eikä ole erikseen vähennettävissä. Jos sijoittajalla on useampia arvo-osuustilejä, hän voi hankkia samaa osaketta eri tileille, jolloin voi vaikuttaa myyntijärjestykseen. Yleensä luovutusjärjestys menee FIFO-periaatteen mukaan eli ensiksi hankittu luovutetaan ensin. Useammalle tilille hankittuna sijoittaja voi kuitenkin päättää, miltä tililtä myy ja siten vaikuttaa luovutusjärjestykseen. Osakesäästötilejä sijoittajalla voi olla vain yksi, joten tätä mahdollisuutta pelkästään osakesäästötilillä ei ole. (Komsu 2021, 33–34; Korpela 2022, 38, 82.)

Osakesäästötili mahdollistaa sijoittajalle kokonaan oman verosuunnittelun. Osakesäästötili on itsessään verotuksellisesti erityinen sijoitustili. Veroa maksetaan vasta nostettaessa varoja tililtä. Osakesäästötili mahdollistaa tuottojen sijoittamisen kokonaan uudestaan ilman verojen maksua, jolloin on mahdollista hyödyntää korkoa korolle -ilmiötä. Sijoittajan on kuitenkin hyvä pohtia, mitä osakkeita osakesäästötilille valitsee, jotta verohyödyn saa mahdollisimman hyvin irti. Osakesäästötili eroaa arvo-osuustilistä luovutustappion vähentämisessä, sillä yksittäisen osakkeen luovutustappiota ei pysty hyödyntämään. Jos koko osakesäästötili on tappiolla voi tappion hyödyntää myymällä kaiken ja sulkemalla tilin. Myös ulkomaalaisten osakkeiden verotus osakesäästötilillä on hyvä huomioida. Verosuunnittelun kannalta osakesäästötili sopii hyvin pitkäaikaiselle sijoittajalle, joka ei nosta varoja välistä tililtä pois. Silloin tilin tuotot pääsevät kasvamaan parhaiten korkoa korolle. (Kallunki ym. 2019, 246–247; Komsu 2021, 21–22.)

5 Tapaus

Opinnäytetyön tiedonkeruu toteutettiin kvantitatiivisena eli määrällisenä tutkimuksena. Kvantitatiivisella tutkimusmenetelmällä voidaan tutkia lukumääriin ja prosenttiosuuksiin liittyviä kysymyksiä. Sen edellytyksenä on perusjoukon eli otoksen riittävä koko ja edustavuus. Kvantitatiivisessa tutkimuksessa aineisto kerätään usein kyselyn avulla. (Heikkilä 2014, 13, 15.) Aineiston keräämisestä kyselyn avulla käytetään nimitystä survey-tutkimus, joka on kvantitatiivisen tutkimuksen yksi keskeinen menetelmä. Sillä saadaan tehokkaasti ja helposti kerättyä tietoa, kun tutkittavia on paljon. Survey-tutkimus on standardoitu eli kaikilta vastaajilta kysytään kysymykset samalla tavalla. (Hirsjärvi ym. 2019, 134, 193.)

Tässä tutkimuksessa käytettävä tutkimusaineisto on primaarista eli kyseistä tutkimusta varten kerättyä tietoa. Tutkimusaineisto voi olla myös sekundaarista eli alkujaan muuhun hankittua tietoa. Tutkimuksen primaarinen aineisto kerättiin kyselylomakkeen avulla, jossa käytettiin strukturoituja eli suljettuja monivalintakysymyksiä ja sekamuotoisia kysymyksiä. Strukturoidussa kysymyksessä vastausvaihtoehdot on asetettu valmiiksi vastaajille. Se helpottaa vastausten käsittelyä ja vertailukelpoisuutta. Sekamuotoisissa kysymyksissä osa vastausvaihtoehdoista on annettu ja lisäksi on yleensä yksi avoin kysymys. Sekamuotoinen kysymys on hyvä, kun on epävarmaa ja epäillään, onko kaikki vastausvaihtoehdot annettu. (Heikkilä 2014, 13, 49–50; Vilka 2015, 106.) Tutkimuksessa käytetyn kyselylomakkeen kysymykset pohjautuvat tämän opinnäytetyön teoreettiseen viitekehukseen. Monivalintakysymyksiä on käytetty helpottamaan tulosten vertailua ja analysointia. Lisäksi kyselyssä on käytetty sekamuotoisia kysymyksiä, niin että vaihtoehtoina on opinnäytetyön teoriaosuuden mukaisia valmiita vastausvaihtoehtoja, mutta vastaajalla on mahdollisuus ”Muu, mikä?” vaihtoehdolla avoimeen vastaukseen. Lisäksi kyselyssä oli lopussa yksi kokonaan avoin kysymys, johon vastaaja sai kertoa halutessaan lisää osakkeiden verotukseen liittyvää sekä antaa palautetta.

Tutkimuksessa käytetyn kyselylomakkeen toimivuus testattiin ennen kyselyn julkaisua ja mittauksen aloittamista. Kyselylomake tulisi aina testata ennen kuin todellinen mittaus aloitetaan. Riittävä määrä testaamiseen on 5–10 henkilöä. Testaajien tulee arvioida kriittisesti kyselylomaketta, ja pyrkiä selvittämään kysymysten ja ohjeiden ymmärrettävyyttä ja toimivuutta sekä vastaamisen sujuvuutta ja siihen kuluva aika. (Heikkilä 2014, 58; Vilka 2015, 108.) Tämän kyselyn testasi 5 eri kohderyhmän henkilöä. Testauksen avulla saatiin tietoa kyselylomakkeen toimivuudesta ja kysymysten asettelusta. Testauksen perusteella kyselylomake toimi kuten pitikin eikä siihen tarvinnut tehdä

muutoksia. Kysymysten muotoon tehtiin testauksen palautteen jälkeen pieniä muutoksia, jotta ne ovat selkeämpiä ja ymmärrettävämpiä. Lisäksi testauksen perusteella saatiin aika-arvioksi kyselyn kestosta 3–5 minuuttia, jota käytettiin hyödyksi kyselyn saatetekstissä.

5.1 Toteutus

Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää teoreettiseen viitekehykseen perustuen verotuksen vaikutusta yksityishenkilöiden tekemiin suoriin osakesijoituksiin ja mitä verosuunnittelun keinoja hyödynnetään Suomessa. Tutkimuksen kohderyhmänä oli yksityishenkilöt, jotka tekevät suoria osakesijoituksia. Tutkimuksessa käytettiin Webropol-palvelun verkkokyselylomaketta. Kysely toteutettiin täysin anonyymina. Siten pystyttiin varmistamaan vastaajien tietoturva ja vastausten todenmukaisuus.

Tutkimusaineisto kerättiin jakamalla verkkokyselylomaketta. Tutkimuskysely jaettiin useampaan sijoittamiseen ja osakesijoittamiseen keskittyneeseen Facebook-ryhmään. Lisäksi kyselyä jaettiin LinkedIn palvelussa ja henkilökohtaisten verkostojen kautta. Kyselyllä haluttiin tavoittaa mahdollisimman laajasti kohderyhmää ja erilaiset taustat omaavilta, jotta tulokset olisivat mahdollisimman luotettavia.

Kysely oli avoinna 28.2.-9.3.2025 välisen ajan. Tutkimuskysely koostui yhteensä 16 kysymyksestä, joista 15 oli monivalintakysymyksiä ja yksi avoin kysymys kommentteja ja palautetta varten. Kysymykset oli jaoteltu neljään osa-alueeseen: vastaajan perustiedot, osakesijoittaminen, verotus ja muut huomiot. Kyselylomake löytyy työn liitteenä (Liite 1).

Kyselyyn tuli yhteensä 161 vastausta ja kysely avattiin yhteensä 484 kertaa, joten kyselyn voidaan katsoa tavoittaneen vähintään 484 ihmistä. Kyselyn avanneista henkilöistä arvioituna vastausprosentiksi saadaan noin 33 prosenttia. Kvantitatiivisen tutkimuksen riittävä vastaajamäärä riippuu tilanteesta. Yleisesti 100 vastaajaa voidaan kuitenkin pitää riittävänä määränä, jotta voidaan tehdä yksinkertaisia analyyseja. (Kananen 2015, 264.) Vastaajista 152 sijoitti suoraan osakkeisiin, ja kuului siten täysin kohderyhmään. He vastasivat tutkimuksessa laajemmin osakesijoittamista ja verotusta koskeviin kysymyksiin, jotka olivat rajattu pois ei suorita osakesijoituksia tekeville vastaajilta.

5.2 Arviointi

Jos tutkimuskysymyksiin saadaan riittävä määrä luotettavia vastauksia ja on onnistuttu mittamaan mitä haluttiin, voidaan tutkimusta pitää yleisesti onnistuneena. Kvantitatiivista tutkimusta arvioidaan myös kahdella vakiintuneella käsitteellä, jotka ovat validiteetti eli pätevyys ja reliabiliteetti eli luotettavuus. (Heikkilä 2014, 27–28.)

Tutkimusta pidetään pätevänä, kun tutkimusmenetelmä on mitannut, sitä mitä pitikin. Sillä tarkoitetaan, ettei tutkimuksessa ole systemaattisia virheitä eli vastaaja on ymmärtänyt ja tulkinnut kysymykset tutkijan olettamalla tavalla. Tutkimuksen pätevyys varmistetaan etukäteen suunnittelemalla huolellisesti aineiston kerääminen ja tutkimuskysymykset vastaamaan tutkimusongelmaan sekä määrittelemällä perusjoukko ja muuttujat. (Vilka 2015, 193–194.)

Luotettavuudella tarkoitetaan tutkimuksen tarkkuutta eli tulosten tulee olla toistettavia ja ne eivät saa olla sattumanvaraisia. Tutkimus tulee olla toistettavissa samanlaisin tuloksin, vaikka tutkija olisi toinen. Tutkimuksen tulokset eivät kuitenkaan välttämättä ole päteviä eri paikassa ja ajassa. Tämän tutkimuksen tulokset on sidottu tutkimuksen teko aikaan ja paikkaan. (Heikkilä 2014, 28.)

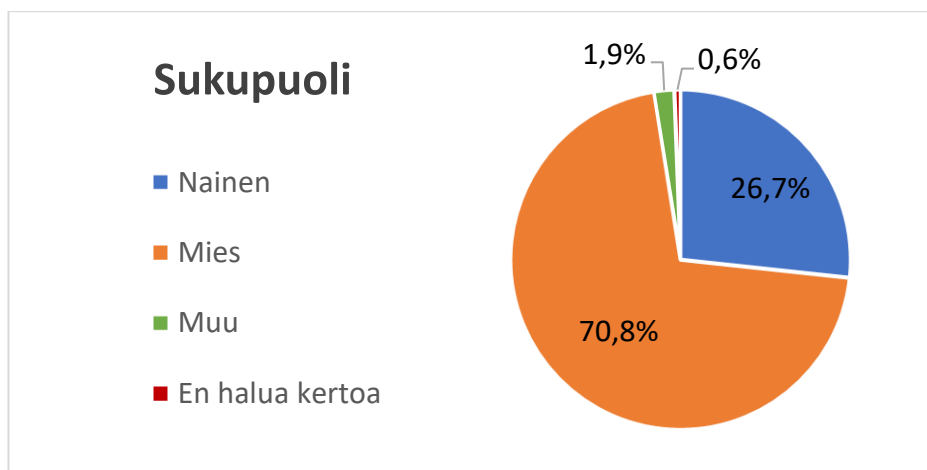
Yhdessä pätevyys ja luotettavuus tekevät tutkimuksen kokonaisluotettavuuden. Kokonaisluotettavuus on hyvä, kun tutkimuksessa on mahdollisimman vähän sattumanvaraisuutta ja otos edustaa hyvin perusjoukkoa. (Vilka 2015, 194.) Tätä tutkimusta voidaan pitää kokonaisluotettavuudelta hyvänä. Se edustaa haluttua perusjoukkoa eli suoria osakesijoittajia kattavasti. Kyselylomake on laadittu huolellisesti ja testattu ennen varsinaista kyselytutkimusta riittävällä määrällä perusjoukon henkilöitä, jonka perusteella tehtiin vielä tarvittavia muokkauksia kyselyyn. Kyselylomake perustuu opinnäytetyön teoriaan. Satunnaisuutta on pyritty vähentämään antamalla laajat vastausvaihtoehdot ja lisäksi tarjoamalla mahdollisuus avoimeen vastaukseen. Kyselyyn vastasi selvästi yli 100 vastaaja, jota pidetään yleisesti riittävänä tilastollisen tutkimuksen tekoon. Tutkimusta voidaan tämän osalta pitää luotettavana ja pätevänä. Huomioitavaa kuitenkin on, että kyselyä jaettiin myös yleisissä sijoitusryhmissä, jossa kaikki eivät kuulu välttämättä täysin osakesijoittamisen kohderyhmään. Lisäksi sama henkilö on voinut vastata kyselyyn useamman kerran ilman tietoa, kyselyn anonymiteetin takia.

5.3 Analyysi

Seuraavaksi käsitellään opinnäytetyön kyselytutkimuksen tulokset. Tulosten analysoinnissa on hyödynnetty Webropolin Professional statistics-työkalua ja Exceliä. Tutkimuksen kysymykset on jaettu neljään eri osaan aihepiirien mukaan: perustiedot (1–4), osakesijoittamiseen liittyvät tiedot (5–9), Verotukseen liittyvät kysymykset (10–15) ja muita huomioita sekä palautetta (16).

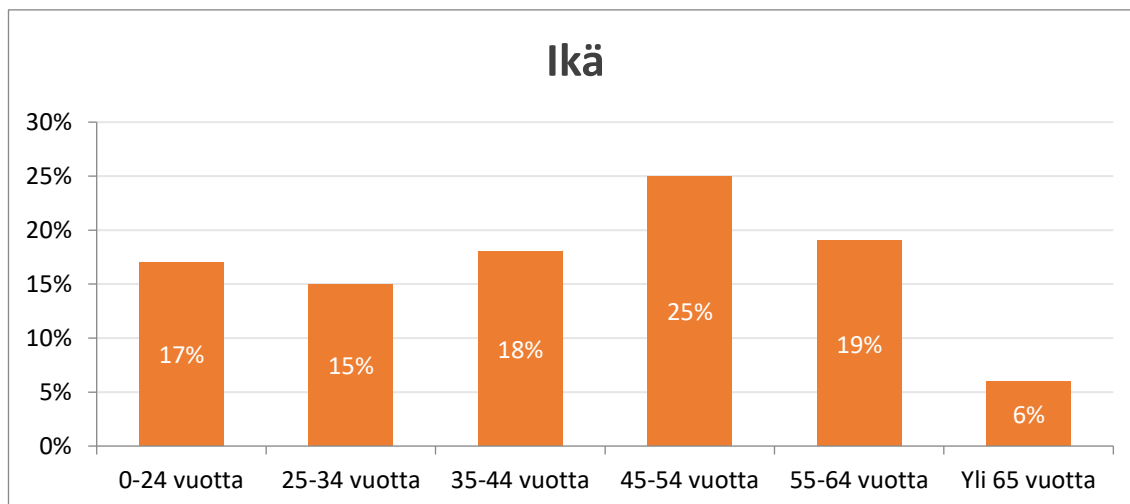
5.4 Perustiedot

Kysymyksissä 1–4 kartoitettiin vastaajien perustietoja. Kysytyt taustatiedot olivat sijoittajien sukupuoli, ikä, koulutustaso ja tulot.

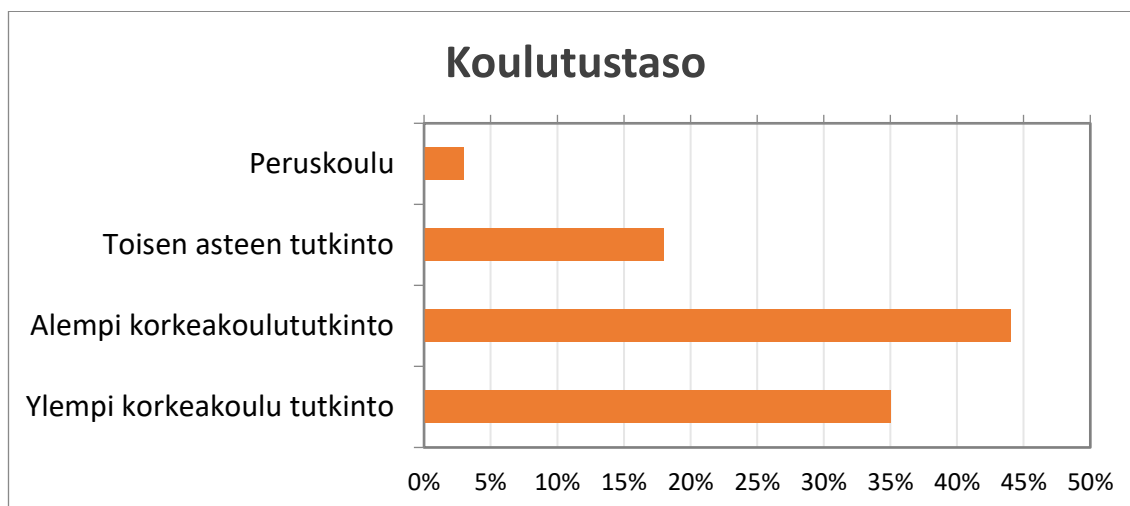
Kuvio 1. Vastaajien sukupuoli.

Kyselyn ensimmäisessä kysymyksessä kartoitettiin vastaajien sukupuolta. Kyselyyn vastanneista selvästi suurin osa oli miehiä (71 %). Naisia vastaajista oli noin neljäsosa (27 %). Lisäksi kolme vastaajaa oli muunsukupuolisia ja yksi ei halunnut kertoa sukupuoltaan. Miesten suuri osuus vastaajista tulee ottaa huomioon vastauksia tarkasteltaessa ja saattaa vaikuttaa esitettyihin tuloksiin. Miesten suurelle määrälle ei ole selkeää selittävää tekijää, mutta osakesijoittajista enemmistö on miehiä, joka saattaa vaikuttaa tulokseen.

Kuvio 2. Vastaajien ikäjakauma.

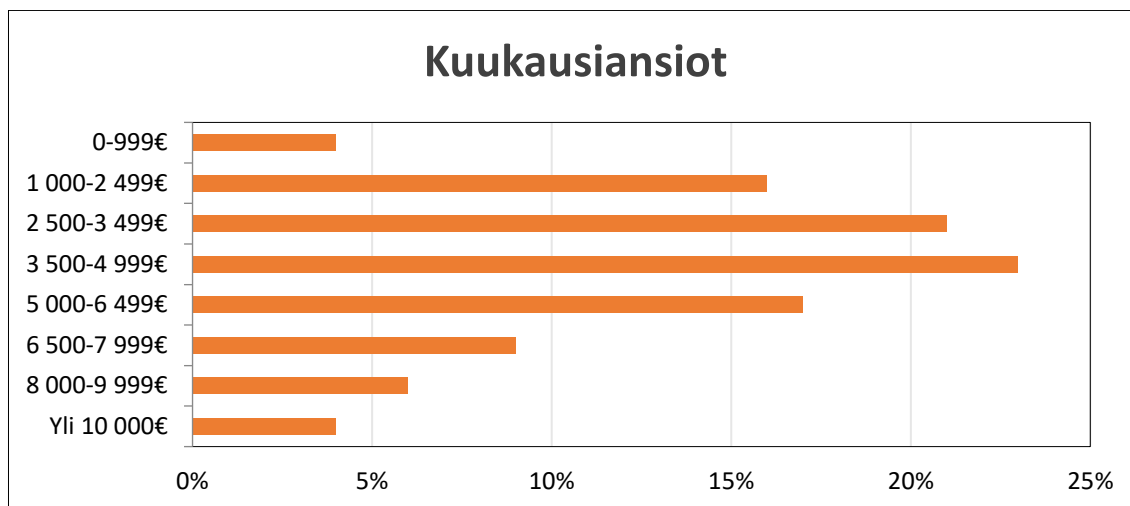
Toisessa kysymyksessä selvitettiin vastaajien ikäjakaumaa. Vastausvaihtoehdot oli jaettu kuuteen ryhmään. Vastauksia tuli tasaisesti eri ikäryhmiltä. Ainoastaan yli 65-vuotiaita vastaajia oli selkeästi vähemmän (6 %). Vastaajista suurin osa (25 %) oli 45–54-vuotiaita. Muiden osalta vastausprosentit olivat lähellä toisiaan, 0–24-vuotiaita 17 prosenttia, 25–34-vuotiaita 15 prosenttia, 35–44-vuotiaita 18 prosenttia ja 55–64-vuotiaita 19 prosenttia.

Kuvio 3. Vastaajien koulutustaso.

Kolmannessa kysymyksessä selvitettiin kyselyyn vastanneiden korkeinta suoritettua koulutustasoa. Vain neljällä vastaajalle korkein suoritettu koulutus oli peruskoulu. Lähes joka viides (18 %) vastaajista oli suorittanut vain toisen asteen tutkinnon eli lukiokoulutuksen tai ammatillisen peruskoulutuksen korkeimpana tutkintona. Lähes neljä viidesosaa (79 %) vastaajista oli

suorittanut korkeakoulututkinnon, joista suurin osa (44 %) alemman korkeakoulututkinnon eli AMK-tutkinnon, kandidaatin tutkinnon tai muun vastaavan. Ylemmän korkeakoulututkinnon eli YAMK-tutkinnon tai muun alemman jälkeen suoritettavan korkeamman tutkinnon suorittaneita oli 35 prosenttia vastaajista.

Kuvio 4. Vastaajien kuukausitulot bruttona.

Viimeisessä perustieto kysymyksessä selvitettiin vastaajien kuukausiansioita bruttona eli ennen verojen ja lakisääteisten maksujen vähentämistä. Keskituloiseksi katsotaan OECD:n määritelmän mukaan henkilö, jonka käytettävissä olevat tulot ovat mediaanitulosta yli 75 prosenttia, mutta alle 200 prosenttia. Suomessa tilastokeskuksen mukaan mediaanipalkka oli 3 322 euroa tammikuussa 2025 (Tilastokeskus 2025). Tämän perusteella keskituloiseksi lasketaan 2 492–6 644 euroa tienaaavat. Tätä vähemmän tienaaavat katsotaan pienituloisiksi ja enemmän tienaaavat suurituloisiksi. (Karonen 2020.)

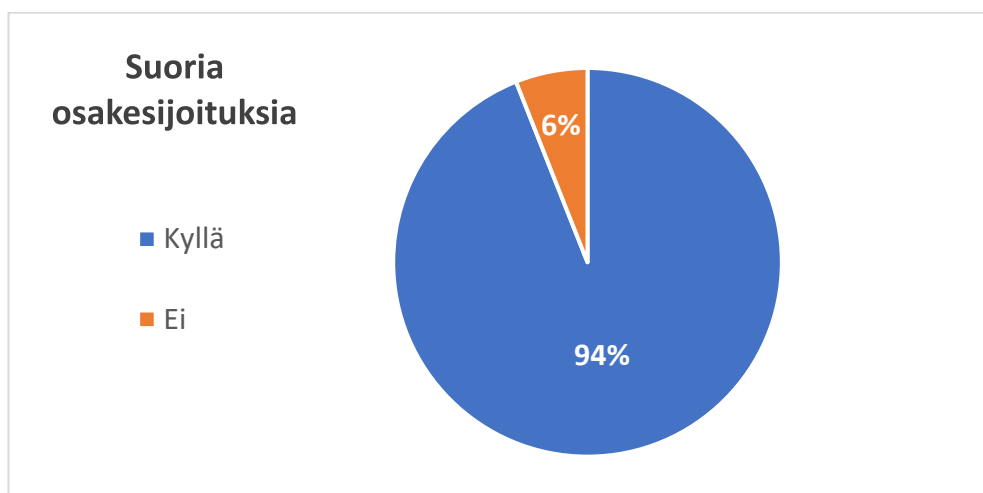
Kyselyyn vastanneista pienituloisiksi voidaan laskea OECD:n määritelmän mukaan viidesosa (20 %) vastaajista. Alle 1 000 euroa tienavia oli 4 prosenttia vastaajista ja 1 000–2 499 euroa tienavia 16 prosenttia vastaajista.

Suurin osa kyselyyn vastanneista (61 %) kuuluu keskituloisiin OECD:n määritelmän mukaan. Vastaajista suurimman osan (23 %) kuukausiansiot ovat 3 500–4 999 euroa ja toiseksi eniten (21 %) on 2 500–3 499 euroa ansaitsevia. Keskituloisten yläpäässä 5 000–6 499 euroa ansaitsevia on 17 prosenttia vastaajista.

Suurituloisia vastaajista on viidesosa (19 %). Heistä eniten on 6 500–7 999 euroa ansaitsevia 9 prosenttia. Vastaajista 8 000–9 999 euroa tienavia on 6 prosenttia ja yli 10 000 euron ansiot ovat 4 prosentilla.

5.5 Osakesijoittaminen

Seuraavissa kysymyksissä 5–9 selvitettiin vastaajien osakesijoittamista. Kysymykset olivat: sijoittaako vastaaja suoraan osakkeisiin ja jos ei, niin miksi ei, sijoittaako arvo-osuustilillä vai osakesäästötilillä, osakesijoitusten arvo sekä millainen sijoittaja kokee olevansa riskinottotasoltaan.

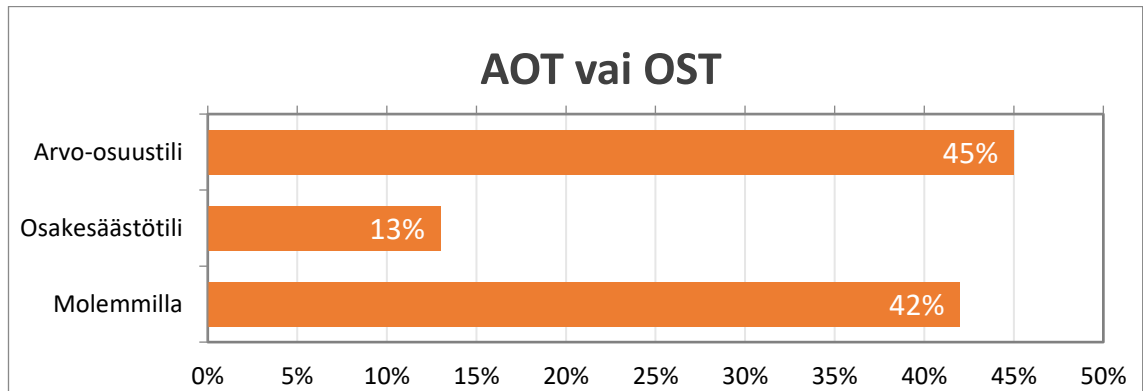

Kuvio 5. Vastaaja sijoittaa suoraan osakkeisiin.

Ensimmäisessä osakesijoittamiseen liittyvässä kysymyksessä selvitettiin, tekeekö vastaaja sijoituksia suoraan osakkeisiin. Kysymys oli rajattu nimenomaan suoriin osakesijoituksiin opinnäytetyön aiheen rajauksen vuoksi eli välillisiä sijoituksia esimerkiksi rahastojen kautta ei huomioitu. Suomessa on tällä hetkellä yli miljoona osakesijoittajaa. Miljoonan osakesijoittajan raja ylittyi ensimmäistä kertaa helmikuussa 2025. Osakesijoittajien määrä on viime vuosina ollut selvässä kasvussa muun muassa osakesäästötilin tulon myötä. (Lounasmeri 2025.) Vastaajista 94 prosenttia eli 152 vastaajaa kertoi sijoittavansa suoraan osakkeisiin. Vain 6 prosenttia eli 9 vastaajaa ei sijoittanut suoraan osakkeisiin. Tämä selittyy sillä, että tutkimus oli osoitettu suoria osakesijoituksia tekeville sekä jaettu pääasiassa heille.

Seuraavassa kysymyksessä selvitettiin henkilöiltä, jotka eivät tee suoria osakesijoituksia, syitä miksi he eivät niitä tee. Vastaaja sai valita useamman syyn vastausvaihtoehdoista halutessaan. Suurimpana syynä kaksi kolmasosaa (66 %) ilmoitti sijoittavansa mieluummin toiseen vaihtoehtoon. Lisäksi vaikeus (33 %) ja pelko varojen menettämisestä (22 %) sai useampia vastauksia. Yksittäisiä vastauksia saivat myös taloudellinen tilanne sekä avoin vastaus, jossa vastattiin rahastoista saatavan hajautuksen olevan syy olla sijoittamatta

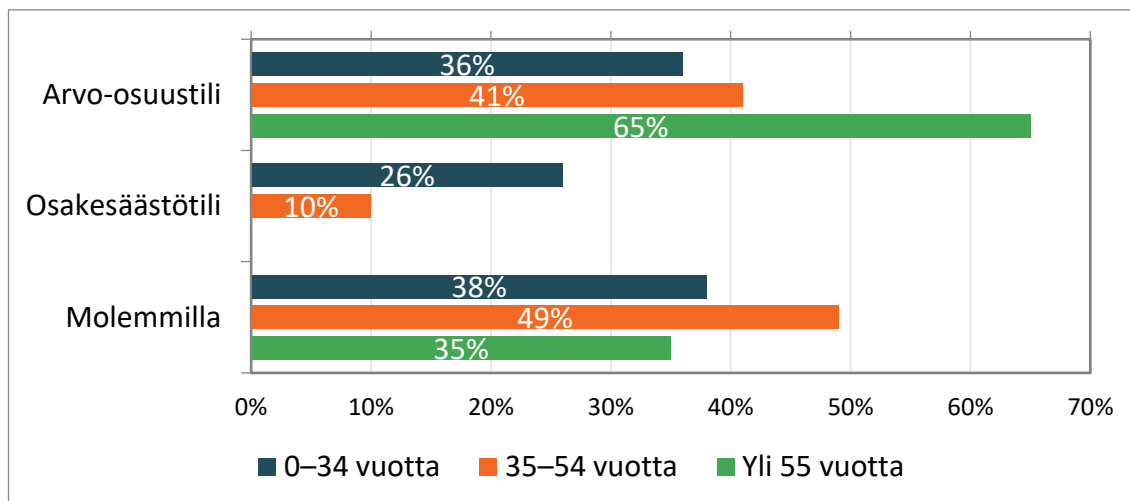
suoraan osakkeisiin. Vastauksissa on hyvä huomioida, että kyseessä on pieni otos, koska kysely ei ollut suunnattu heille.

Kuvio 6. Vastaaja sijoittaa arvo-osuustilillä, osakesäästötilillä vai molemmilla.

Seuraaviin osakesijoittamista koskeviin kysymyksiin vastasivat vain suoria osakesijoituksia tekevät vastaajat. Kyselyn seitsemännessä kysymyksessä selvitettiin sijoittavatko vastaajat arvo-osuustilille, osakesäästötilille vai molemmille. Vain arvo-osuustilille sijoittavia oli eniten vastaajista (45 %). Molemmille tileille sijoittavia oli 42 prosenttia ja vain osakesäästötilille sijoittavia oli 13 prosenttia vastaajista. Tuloksista käy ilmi, että lähes yhdeksän kymmenestä (87 %) vastaajasta sijoittaa ainakin arvo-osuustilille ja osakesäästötilille yli puolet (55 %) vastaajista.

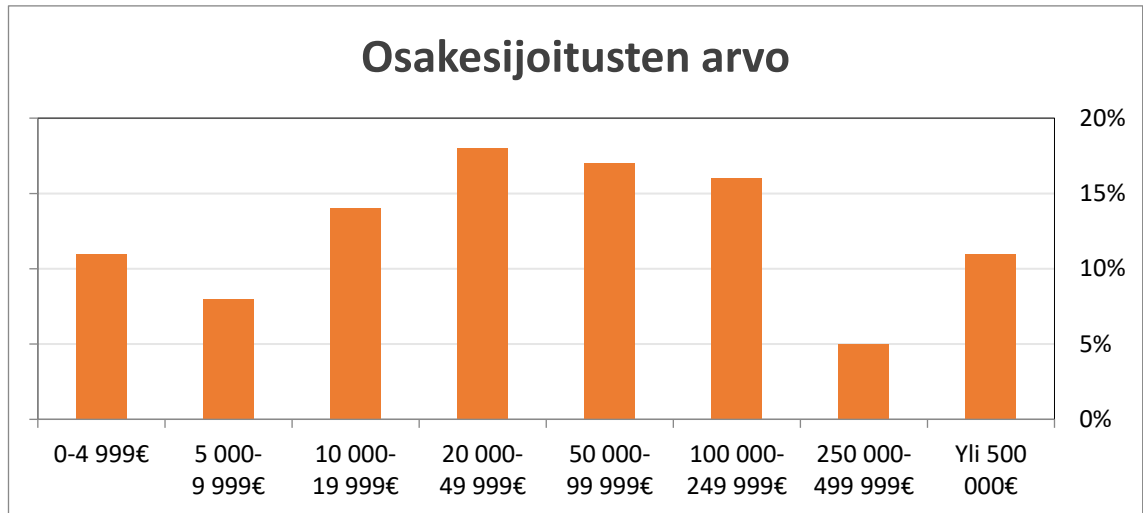
Pelkästään yhdelle tilille sijoittaessa arvo-osuustili on selkeästi suositumpi vaihtoehto kuin osakesäästötili. Osakesäästötilin suosio on kuitenkin suomalaisten keskuudessa kasvussa. Vuoden 2024 lopussa osakesäästötilejä oli jo lähes 400 000 avattua kappaletta Euroclearin mukaan. Kasvua osakesäästötilien määrään tuli yli 13 prosenttia vuoden 2024 aikana, joka on sama kuin aiempina vuonna. (Toivonen 2025.)

Kuvio 7. Sijoitustilin valinta ikäryhmittäin.

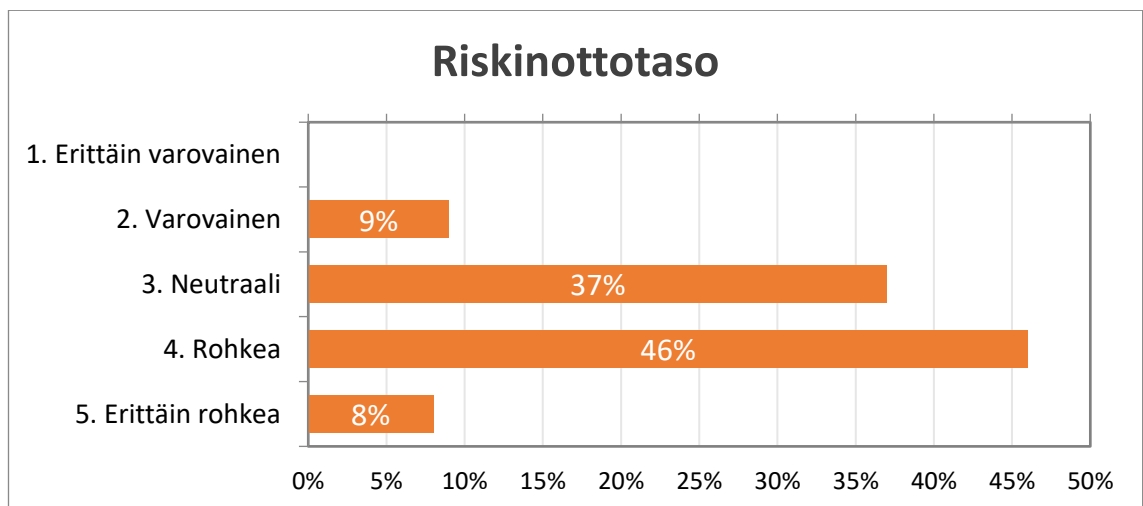
Kuviossa 7 on vertailtu sijoitustilin valintaa ikäryhmittäin. Vastaajat on jaettu kolmeen ryhmään iän perusteella: alle 35-vuotiaat, 35–54-vuotiaat ja yli 55-vuotiaat. Tuloksista näkee, että erityisesti nuoremmat vastaajat ovat ottaneet osakesäästötilin käyttöön. Vanhemmaksi mentäessä osakesäästötilin käyttö vähentyy ja arvo-osuustilin käyttö lisääntyy. Huomattavaa on, että alle 35-vuotiaissa 64 prosentilla on osakesäästötili, kun yli 55-vuotiaissa se on vain 35 prosentilla. Osakesäästötilille ei voi siirtää vanhoja osakkeita, joten sen takia vanhemmat ihmiset eivät ole sijoittaneet yhtä innokkaasti osakesäästötilille kuin nuoret, joilla ei välttämättä ole vielä osakesijoituksia. Sen takia nuoret ovat voineet valita tilin, jolle alkavat sijoittamaan vuoden 2020 jälkeen, kun osakesäästötili tuli Suomeen. Osakesäästötili sopii erityisen hyvin pitkään sijoitushorisonttiin. Nuorilla on yleisemmin pidemmän aikavälin tavoitteet kuin vanhemmilla ihmisillä. (Verohallinto 2022.)

Kuviosta 7 käy ilmi myös, että yli 55-vuotiaista vastaajista 100 prosentilla on ainakin arvo-osuustili. Ainakin arvo-osuustili oli taas 35-54-vuotiailla vastaajilla 90 prosentilla ja alle 35-vuotiailla 74 prosentilla. Vastauksista näkee arvo-osuustilin suosion nousevan vastaajilla iän myötä samalla tavalla kuin osakesäästötilillä suosio nousee nuoremmaksi mentäessä.

Kuvio 8. Vastaajien osakesijoitusten arvo.

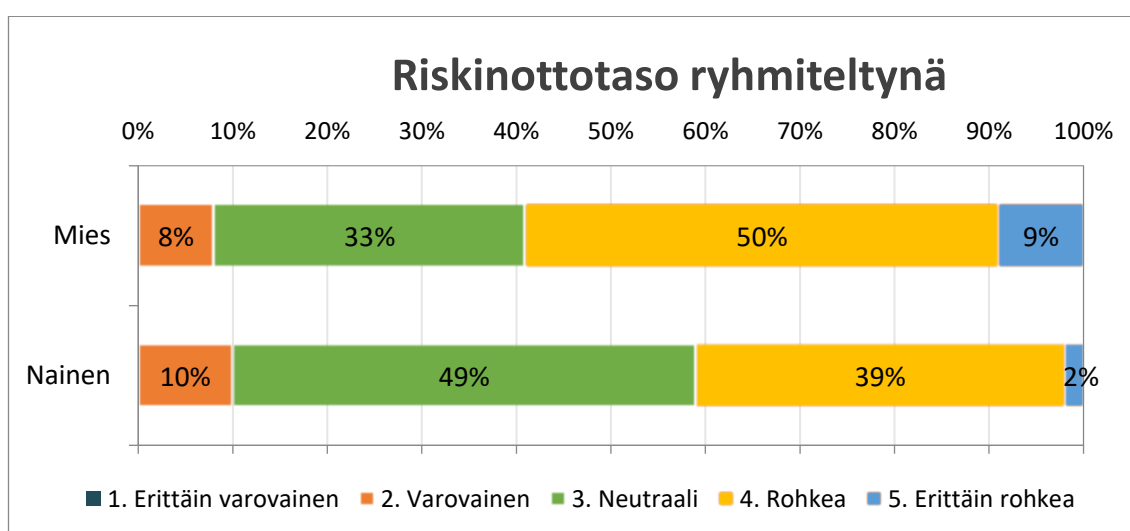
Kahdeksannessa kysymyksessä kysyttiin vastaajan osakesijoitusten arvoa yhteensä. Vastausvaihtoehdot olivat jaettu kahdeksaan eri suuruusluokkaan. Vastaajista noin puolella (51 %) osakesijoitusten arvo oli alle 50 000 euroa ja noin puolella (49 %) yli 50 000 euroa. Suurimmalla osalla vastaajista osakesijoitusten arvo oli 50 000 euron lähetyvillä, joko 20 000–49 000 euroa (18 %) tai 50 000–99 999 euroa (17 %). Vähiten vastaajia oli arvovälillä 250 000–499 999 euroa yhteensä 5 prosenttia ja toiseksi vähiten 5 000–9 999 euroa yhteensä 8 prosenttia vastaajista. Alle 5 000 euron ja yli 500 000 euron joukkoon kuului yhtä paljon vastaajia (11 %).

Kuvio 9. Vastaaja kokee olevansa riskinottoasoltaan.

Viimeisessä osakesijoittamiseen liittyvässä kysymyksessä selvitettiin, millaiseksi vastaaja kokee oman riskinottoasensa sijoittamisessa. Vastaus

vaihtoehdot olivat jaettu välille 1–5 erittäin varovaisesta erittäin rohkeaan. Suurin osa vastaajista (46 %) mieltää itsensä rohkeaksi riskinottotasoltaan. Neutraalina itseään pitää 37 prosenttia. Lähtökohtaisesti neutraalina itseään pitävät, kuuluvat todennäköisemmin riskiä karttaviin kuin riskiä ottaviin. Erittäin rohkeita sijoittajia (8 %) ja varovaisia sijoittajia (9 %) on lähes yhtä suuri osa vastaajista. Itsensä erittäin varovaiseksi kokevia vastaajia ei ole yhtäkään. Kysely keskittyi suoria osakesijoituksia tekeviin henkilöihin, joten on ymmärrettävää rohkeiden sijoittajien suurin määrä. Osakesijoitukset ovat riskisempiä sijoituksia kuin esimerkiksi korot ja talletukset. Matalampi riski tarjoaa usein matalamman tuoton ja korkea riski korkeamman tuoton. (Saario 2020, 101.)

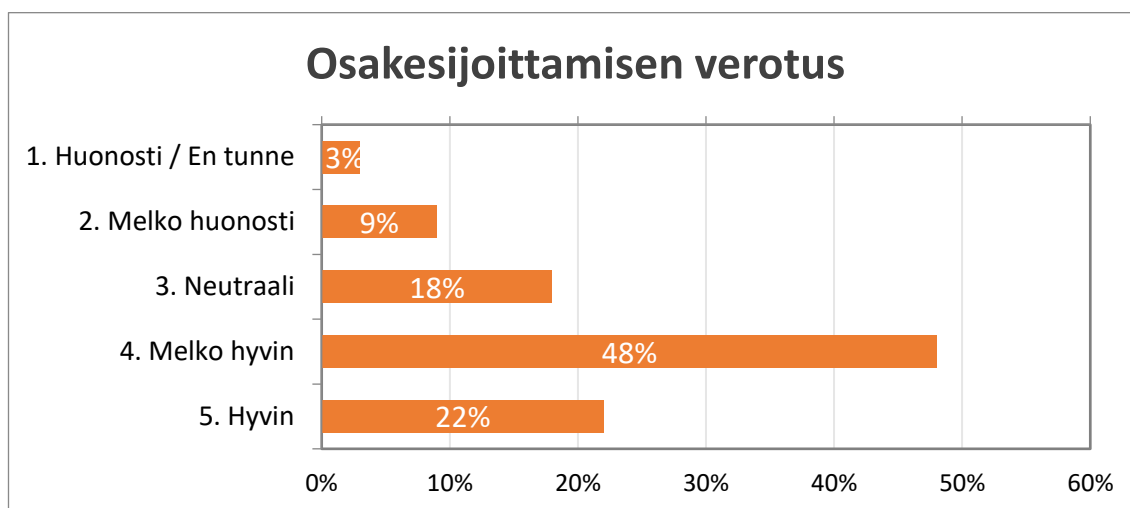

Kuvio 10. Vastaajan riskinotto vertailu miesten ja naisten välillä.

Kuviossa 10 näkyy ero miesten ja naisten välillä riskinottotasossa. Kuvioista on jätetty pois muunsukupuolisten ja en halua kertoa vastaukset niiden vähäisen määrän takia. Kuvioista huomataan, että miehet ovat selvästi enemmän riskinottajia. Miehistä 59 prosenttia kokee olevansa rohkeita tai erittäin rohkeita, kun naisissa vain 41 prosenttia kokee samalla tavalla. Myös yleisesti on todettu miesten ottavan enemmän riskiä sijoittaessa kuin naiset. Miehet sijoittavat myös riskisempiin kohteisiin enemmän, kuten suoraan osakkeisiin. (Lintinen 2019.)

5.6 Sijoittamisen verotus

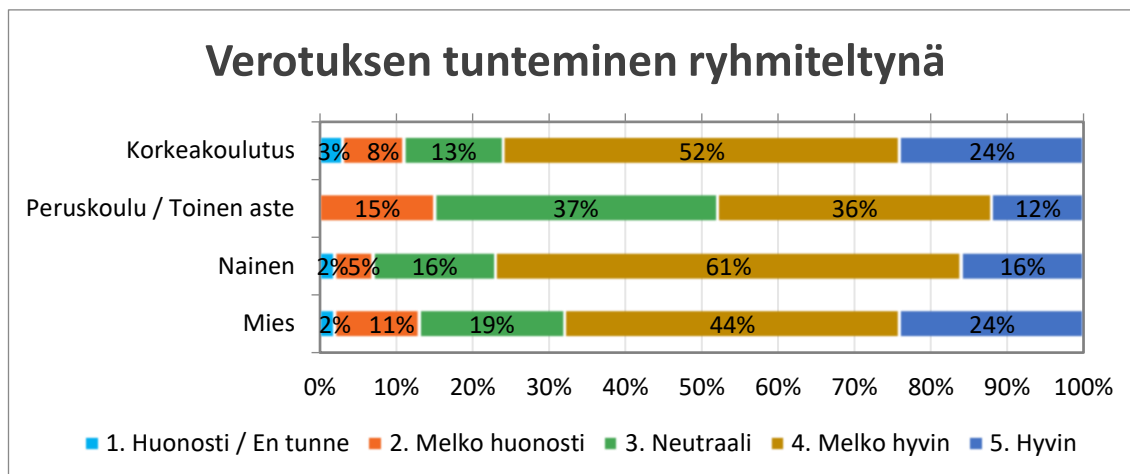
Kysymykset 10–15 liittyivät osakesijoittamisen verotukseen. Kysymyksissä selvitettiin hyödyntääkö vastaaja verosuunnittelua, valitseeko osakesäästölle osakkeita verotus mielessä, mitä osakesijoittamisessa mahdollisia verokeinoja hyödyntää ja mistä on oppinut osakesijoittamisen verotuksesta.

Kuvio 11. Osakesijoittamisen verotuksen tunteminen.

Ensimmäisessä verotukseen liittyvässä kysymyksessä, selvitettiin kuinka hyvin vastaajat kokevat tuntevansa osakesijoittamisen verotuksen. Veroilla on suuri merkitys sijoituksen lopulliseen tuottoon ja sijoitusten kasvuun. Sijoittajan on tärkeää tuntea verotuksen periaatteet ja lainsäädäntö, jotta pystyy saavuttamaan suurimman mahdollisen tuoton. (Mattila 2024.)

Suurin osa vastaajista kokee tuntevansa verotuksen. Vastausten keskiarvon ollessa 3,78 kysymyksen asteikolla 1–5. Vastaajista eniten (48 %) vastasi tuntevansa melko hyvin, ja hyvin koki tuntevansa 22 prosenttia. Neutraalisti, melko huonosti tai huonosti koki tuntevansa 30 prosenttia vastaajista. Näistä huonosti tuntevia oli vähiten vastaajista, vain 3 prosenttia.

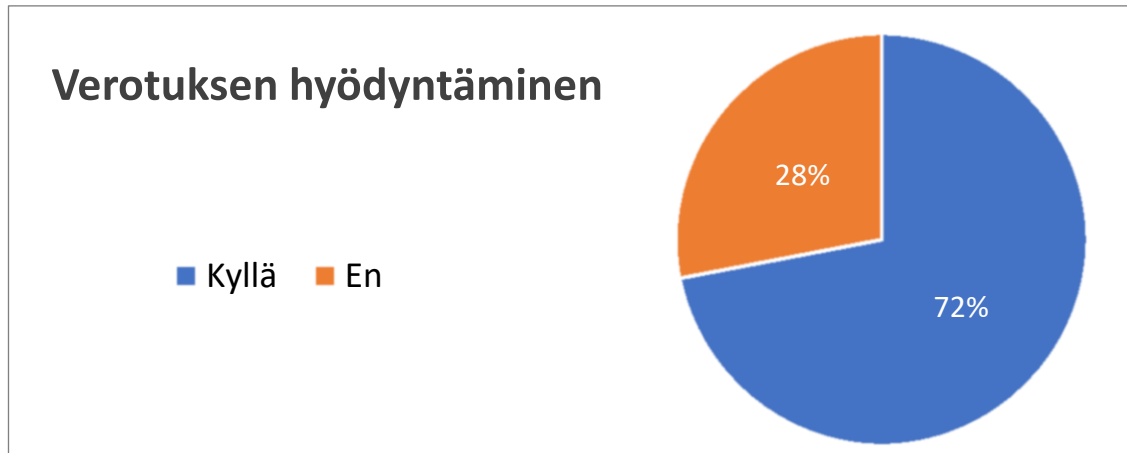

Kuvio 12. Vertailu osakesijoittamisen tuntemisesta.

Kuviossa 12 on vertailtu kysymyksen 10 vastauksia eri joukkojen kesken. Vastauksissa näkyy eriteltynä korkeakoulutuksen suorittaneiden eli alemman korkeakoulututkinnon tai ylempään korkeakoulututkinnon suorittaneet, peruskoulun tai toisen asteen tutkinnon suorittaneet, naisten ja miesten vastaukset.

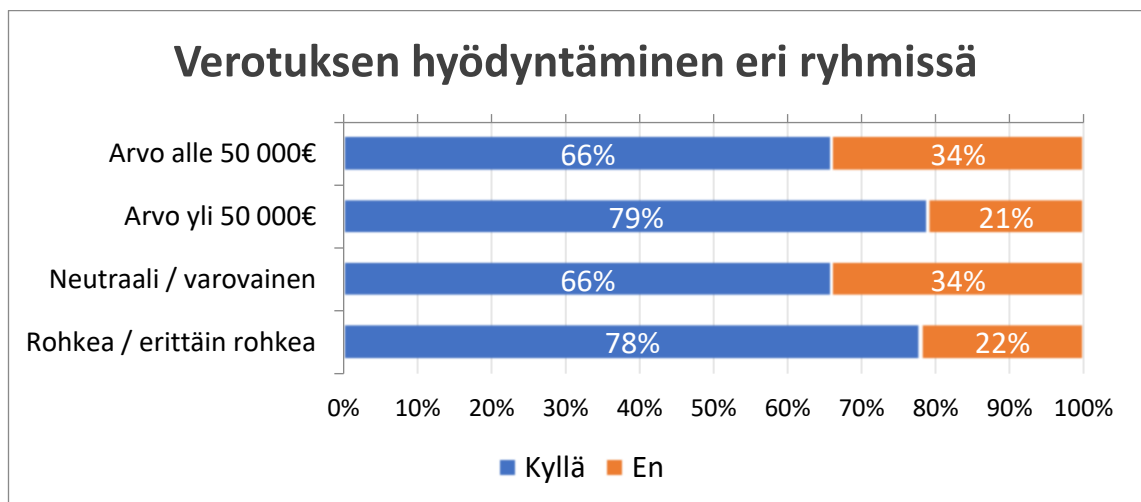
Tuloksista näkee selvästi koulutuksen vaikutuksen osakesijoittamisen verotuksen tuntemiseen. Korkeakoulutuksen suorittaneet tuntevat verotuksen selvästi useammin paremmin kuin korkeintaan toisen asteen tutkinnon suorittaneet. Korkeakoulutetuista yli kolme neljäsosaa (76 %) kokee tuntevansa verotuksen hyvin tai melko hyvin, kun peruskoulun tai toisen asteen tutkinnon suorittaneista vastaavasti alle puolet (48 %) koki samalla tavalla. Korkeasti koulutettujen keskiarvo on 1–5 asteikolla 3,86, kun korkeintaan toisen asteen tutkinnon suorittaneilla keskiarvo oli 3,45. Korkeampi koulutustaso kasvattaa siis tietämystä osakesijoittamisen verotukseen.

Tuloksista näkee myös eron miesten ja naisten välillä. Naisista jopa 77 prosenttia kokee tuntevansa verotuksen melko hyvin tai hyvin, kun miehissä vastaavasti kokee melkein 10 prosenttia vähemmän yhteensä 66 prosenttia. Ero on yhteydessä koulutustason eroon, sillä naiset ovat Suomessa koulutettumpia kuin miehet. Kun tietämys osakesijoittamisen verotukseen kasvaa koulutustason myötä, niin naiset tuntevat verotuksen paremmin. Naisista noin 10 prosenttia enemmän kuin miehistä on suorittanut korkea-asteen tutkinnon. (Tilastokeskus 2024.) Vaikka naiset kokevat tuntevansa useammin verotuksen melko hyvin tai hyvin, niin miehistä suurempi osa koki tuntevansa hyvin. Miehistä noin joka neljäs (25 %) kokee tuntevansa hyvin osakesijoittamisen verotuksen, kun naisista noin joka kuudes (16 %) kokee samalla tavalla.

Kuvio 13. Verotuksen hyödyntäminen osakesijoittamisessa.

Seuraavassa kysymyksessä 11 selvitettiin hyödyntääkö vastaaja verosuunnittelua ja verotuksen mahdollisuuksia osakesijoittamisessa. Verosuunnittelulla sijoittaja voi lisätä saamaansa tuottoa. Verosuunnittelua on hyvä tehdä jo etukäteen ja miettiä kokonaisuudessaan parasta ratkaisua eikä ainoastaan verotuksen näkökulmasta. (Sijoittajan vero-opas 2022, 59.) Suurin osa vastaajista noin kolme neljäsosaa (72 %) kertoi hyödyntävänsä verotusta osakesijoittamisessa. Noin joka neljäs (28 %) vastasi, ettei käytä hyödyksi verotusta.

Kuvio 14. Vertailu verotuksen hyödyntämisestä eri ryhmien välillä.

Kuviossa 14 on vertailtu verotuksen hyödyntämistä neljän eri joukon muodossa. Vastaukset on jaettu osakesijoitusten arvon mukaan alle 50 000 euron ja yli 50 000 euron joukkoon sekä sijoittajan itse kokeman riskinottotasonsa mukaan neutraaleihin/varovaisiin ja rohkeisiin/erittäin rohkeisiin.

Kuviosta huomataan, että osakesijoitusten arvo vaikuttaa verotuksen hyödyntämiseen. Osakesijoitusten arvon ollessa alle 50 000 euroa kaksi kolmasosaa (66 %) hyödyntää verotusta osakesijoittamisessa. Arvon ollessa taas yli 50 000 euroa jopa noin neljä viidestä (79 %) hyödyntää verotusta. Vastauksista huomaa verotuksen hyödyntämisen kasvavan sijoitusten arvon noustessa. Arvon ollessa yli 250 000 euroa hyödyntävien osuus nousi jo 88 prosenttiin. Verotusta hyödyntävien kasvu osakesijoitusten arvon kasvaessa selittyy saatavan hyödyn kasvamisella. Kun arvo kasvaa myös verotuksen euro määräinen osuus kasvaa. Silloin halutaan hyödyntää enemmän verotusta, että verotuksen euromäärä myös pienenee. Vaikka prosentuaalisesti verotus olisi tietyissä kohdissa yhtä suurta arvoon nähden, niin euromääräisesti verotukseen menevä määrä ja myös saatava hyöty ovat suuremmat.

Kuviosta 14 havaitaan myös ero riskinotto-tason myötä. Sijoittajan karttaessa riskiä mieltäen itsensä neutraaliksi tai varovaiseksi, niin verotusta hyödyntävien määrä on 66 prosenttia. Rohkeampien sijoittajien, jotka kokevat itsensä rohkeiksi tai erittäin rohkeiksi on verotusta hyödyntävien määrä 78 prosenttia. Rohkeammalle sijoittajalle on mahdollisesti enemmän hyödynnettäviä verotuksen keinoja. Riski lisää sijoituksen tuotto-odotusta, mutta kasvattaa myös tappion mahdollisuutta. Rohkeampi sijoittaja pystyy vähentämään riskisijoituksista syntyneitä tappioita verotuksessaan syntyneistä voitosta ja hyötyy siten enemmän verotuksesta. Riskisemmät sijoitukset myös tuottavat enemmän pidemmällä ajalla, jolloin myös tuotoissa voi hyödyntää esimerkiksi hankintameno-olettamaa. Rohkeammalle sijoittajalle tarjoutuu useasti enemmän mahdollisuuksia hyödyntää verotusta ja saatava hyöty on suurempi. (Kallunki ym. 2019, 19, 22–23.)

Kysymyksessä 12 selvitettiin vastaajilta, jotka vastasivat kysymykseen 11 ettei hyödynnä verotusta osakesijoittamisessa, miksi he eivät sitä hyödynnä. Kysymyksessä oli viisi vastausvaihtoehtoa, joista neljä oli valmiiksi annettuja ja yksi ”muu, mikä?” vaihtoehto, johon vastaaja sai avoimesti vastata syyn. Vastaaja sai valita kaikki vaihtoehdot, jotka sopivat. Taulukko 1 on yhteenveto syistä, miksi verotusta ei hyödynnetä osakesijoittamisessa. Taulukkoon on listattu ”muu, mikä” vaihtoehtoon tulleet vastaukset. Taulukosta näkyy vaihtoehdon sama kappalemäärä sekä prosenttiosuus kysymyksen vastaajista.

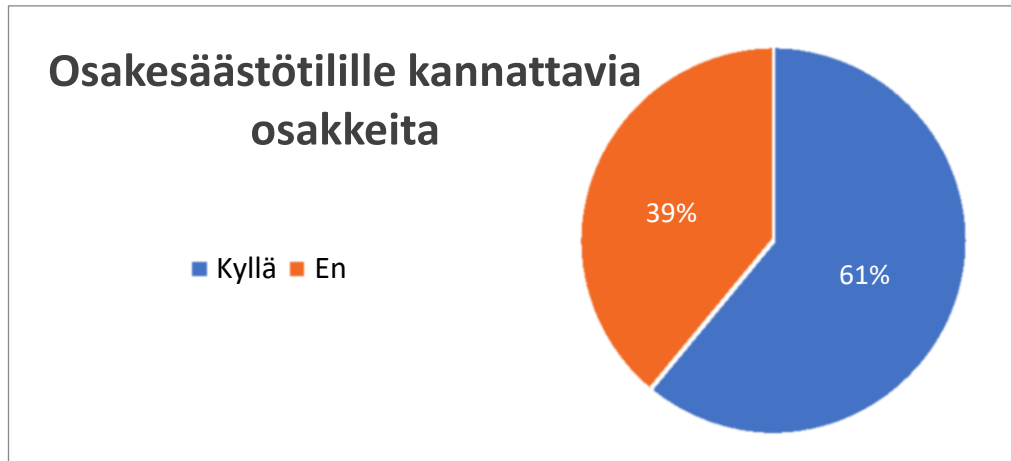
Taulukko 1. Miksi ei hyödynnetä verotuksen mahdollisuuksia sijoittaessa.

Miksi et hyödynnä verotusta	Vastauksia, kpl	Prosenttia %
Liian monimutkaista	17	42,5 %
En tiedä verotuksesta	14	35,0 %
Ei ole aikaa	9	22,5 %
Pelkään rikkovani lakia	5	12,5 %
En myy / myyn mahdollisimman vähän	5	12,5 %
Epäeettistä / verojen välttelyä	3	7,5 %
Liian vähän pääomaa	1	2,5 %
Etsin tuottoa	1	2,5 %
En osaa sanoa	1	2,5 %

Yleisin syy verotuksen hyödyntämättä jättämiseen oli sen liiallinen monimutkaisuus, joka koski 42,5 prosenttia vastaajista. Toiseksi yleisin syy oli, ettei koe tietävänsä verotuksesta (35 %). Ihmisten yleinen mielikuva verotuksesta on usein, että se on vaikea ymmärtää eikä tiedetä mitä kaikkea voidaan vähentää tai ilmoittaa. Myös vastaajista, jotka eivät hyödynnä verotusta suurin syy on verotuksen vaikea ymmärrettävyys ja ettei tiedä siitä tarpeeksi.

Yksi suuri syy vastauksissa on myös, ettei ole aikaa (22,5 %). Verosuunnittelu vie aikaa, mutta siten myös mahdollisesti tuotot kasvavat, jolloin saa myös hyötyä käyttämälleen ajalle. Vastaajista 12,5 prosenttia vastasi syyksi myös pelkäävänsä rikkovan lakia. Verosuunnittelun ja veronkierron välillä ei ole selkeää rajaa, mutta tavallinen sijoittaja harvemmin vahingossakaan harjoittaa veronkiertoa hyödyntäessään normaaleja ja tunnettuja verosuunnittelun keinoja. (Fasoúlas ym. 2019, 36–37.)

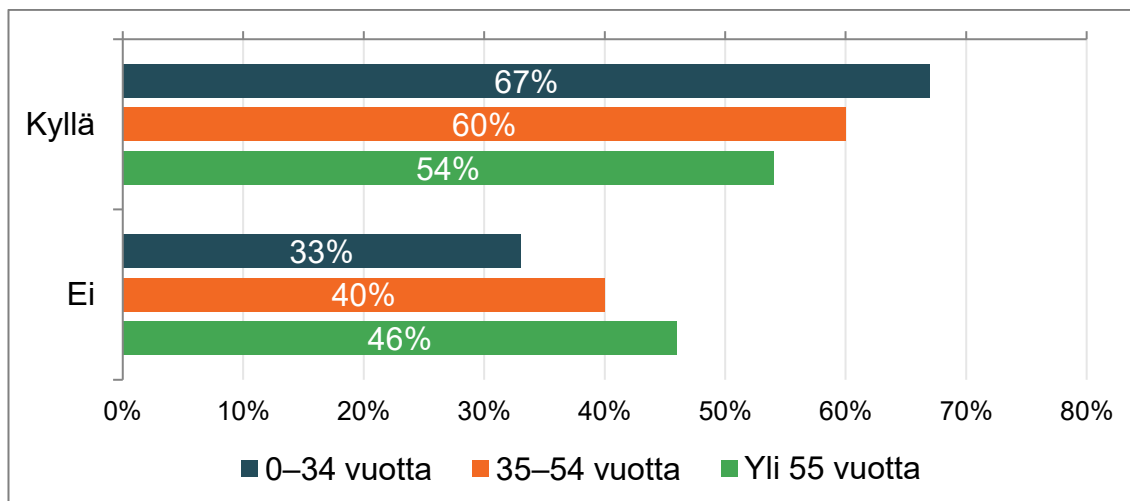
Muu, mikä vaihtoehdon vastauksissa yleisimmäksi syyksi (12,5 %) nimettiin, ettei myy osakkeita tai myy mahdollisimman vähän. Verosuunnittelun mahdollisuuksia on kuitenkin monia, vaikka ei myisi sijoituksia, kuten sijoitustilin valinta. Verosuunnittelua on myös hyvä harjoittaa etukäteen ennakoivasti. (Sijoittajan vero-opas 2022, 59.) Muutama vastaaja koki verosuunnittelun olevan epäeettistä ja olevan verojen välttelyä eikä siksi hyödynnä verotuksen mahdollisuuksia. Yksittäiset vastaajat kertoivat myös syyksi vähäisen pääoman, tuoton etsimisen sekä ei osannut sanoa.

Kuvio 15. Valitseeko vastaaja osakesäästötilille verotuksellisesti kannattavia osakkeita.

Seuraavassa osakesijoittamisen verotukseen liittyvässä kysymyksessä selvitettiin osakesäästötilille sijoitavilta vastaajilta, hyödyntävätkö he osakesäästötilin erityistä verotusta valitsemalla osakesäästötilille verotuksellisesti erityisen kannattavia osakkeita. Kannattavina osakkeina tässä tutkimuksessa pidetään erityisesti suomalaisia osinkoa jakavia osakkeita ja luotettavia pitkään toimineita yrityksiä, jolloin osakesäästötilin verotuksesta hyötyy erityisesti. Ei kannattavina osakkeina pidetään ulkomaisia osinko yhtiöitä mahdollisen lähdevaltion osingosta perimän veron takia. Myös erityisen riskipitoiset osakkeet eivät ole kannattavia, sillä yksittäisiä luovutustappioita ei pystytä heti vähentämään verotuksessa osakesäästötilillä.

Osakesäästötilin sisällä tuotot ovat verovapaita ja verot maksetaan vasta, kun osakesäästötililtä nostetaan tuottoja rahana pois. Osakesäästötili sopii erityisesti pitkäaikaiseen sijoittamiseen ja aktiiviselle kaupan kävijälle, jolloin korkoa korolle -ilmiö vahvistuu eikä verot realisoidu. Tilille kannattaa valita tuottavia osakkeita esimerkiksi suomalaisia osinko osakkeita, jolloin osinkotuotot saa verottomasti uudelleen sijoitettavaksi. (Jänntti 2024.) Osakesäästötilille sijoittavista enemmistö valitsee osakesäästötilille osakkeita verotus mielessä. Yhteensä kolme viidestä (61 %) vastaajasta valitsee verotuksen kannalta hyviä osakkeita, kun taas kaksi viidestä (39 %) ei mieti verotusta osakesäästötilin osakkeita valitessaan.

Kuvio 16. Osakesäästötilille kannattavia osakkeita ikäryhmien mukaan.

Kuviossa 16 on vertailtu osakkeiden valintaa osakesäästötilille eri ikäisten kesken. Vastaajat ovat jaettu iän perusteella kolmeen joukkoon: alle 35-vuotiaat, 35–54-vuotiaat ja yli 55-vuotiaat. Tuloksista huomataan, että nuoremmat valitsevat osakesäästötilille verotuksellisesti kannattavia osakkeita kuin vanhemmat. Alle 35-vuotiaista kaksi kolmasosaa (67 %) valitsee kannattavia osakkeita, kun 35–54-vuotiaista 60 prosenttia ja yli 55-vuotiaista enää 54 prosenttia valitsee kannattavia osakkeita osakesäästötilille. Kannattavien osakkeiden valinta siis laskee iän myötä.

Tulokset ovat samanlaisia kuin kysymyksessä 7 ja kuviosta 7 on havaittavissa. Siinä selvitettiin sijoittaako arvo-osuustilille, osakesäästötilille vai molemmille. Huomattiin, että nuoret ovat innokkaampia sijoittamaan osakesäästötiliin kautta kuin vanhemmat ikäryhmät. Osakesäästötilin käyttö laskee samalla tavalla iän myötä kuin kannattavien osakkeiden valinta osakesäästötilille. Nuorempien sijoittajien mahdollinen pidempi sijoitusaika tekee kannattavien osakkeiden valinnasta osakesäästötilille hyödyllisempää kuin vanhemmille. Nuoret ehtivät saamaan enemmän osakesäästötilin verohyötyä, jos varoja ei tarvitse nostaa tililtä pidempään aikaan. On siis ymmärrettävää, että nuoremmat sijoittajat ovat ottaneet osakesäästötilin enemmän käyttöön ja hyödyntävät sen tarjoamaa veroetua osakkeita valitsemalla enemmän kuin vanhemmat sijoittajat. (Lounasmeri 2023.)

Seuraavassa kysymyksessä 14 kysyttiin, mitä verotuksen mahdollisuuksia ja verosuunnittelun keinoja osakesijoittamisessa vastaaja hyödyntää. Kysymyksessä oli kahdeksan vastausvaihtoehtoa, joista seitsemän oli valmiiksi annettuja verosuunnittelun keinoja perustuen opinnäytetyön teoriaosuuteen ja yksi avoin ”muu, mikä?” vaihtoehto, johon vastaaja sai itse kertoa mahdollisen verosuunnittelun keinon. Vastaajalla oli mahdollisuus valita vastauksista

haluamansa määrä vaihtoehtoja. Taulukko 2 on yhteenveto annetuista vastauksista. Taulukkoon on listattu vaihtoehtojen saamat vastaukset kappaleina sekä kuinka monta prosenttia vastaajista valitsi kyseisen vaihtoehdon. ”Muu, mikä?” vaihtoehdon vastaukset on avattu taulukkoon.

Taulukko 2. Mitä verotuksen mahdollisuuksia hyödynnetään.

Verosuunnittelun mahdollisuudet	Vastauksia, kpl	Prosenttia %
Tappion vähennys	94	85,5 %
Kulujen vähennys	68	61,8 %
Hankintameno-olettama	55	50,0 %
Alle 1 000€ myynnin verovapaus	55	50,0 %
Osakesäästötili	53	48,2 %
Edestakainen kauppa	29	26,4 %
Osakkeiden lahjoittaminen/perintö	17	15,5 %
Sijoitusyhtiö	2	1,8 %
Sijoitusvakuutus	2	1,8 %
Verosopimukset	1	0,9 %
Fifosta poikkeava myynti	1	0,9 %

Tappion vähennys on selvästi hyödynnetyin verotuksen keino sijoittajien keskuudessa. Lähes yhdeksän kymmenestä (86 %) sijoittajasta hyödyntää tappion vähennyksen verotuksessaan. Suuri osa suomalaisista välittäjistä siirtää tiedot automaattisesti verottajalle, jolloin sijoittajan tulee vain tarkistaa tietojen paikkansapitävyys. Tämän takia tappioiden vähennys on helppoa ja suurin osa hyödyntää vähennysoikeuttaan. Jos käyttää ulkomaista etävälittäjää tulee tappioiden tiedot ilmoittaa itse ja huolehtia, että saa vähennyksen. (Verohallinto 2025.)

Toiseksi yleisin verosuunnittelun keino on kulujen vähennys. Vastaajista 62 prosenttia hyödyntää kulujen vähennystä verotuksessa. Myös välittömät sijoittamisen kulut, kuten välityspalkkiot, ilmoitetaan useasti suoraan verottajalle samalla tavalla kuin tappiot. Sijoittajan itse tulee ilmoittaa esimerkiksi sijoituskirjallisuuden ja työhuoneen kulut, mikäli sellaisia syntyy. (Nordnet n.d.)

Hankintameno-olettamaa ja alle 1 000 euron verovapautta hyödyntää vastaajista puolet (50 %). Osakesäästötiliä hyödyntää myös lähes puolet (48 %) vastaajista. Hankintameno-olettama on usein hyödyllinen ja kannattava verosuunnittelu keino, kun osakkeiden omistusaika on ollut pitkä ja arvonnousu merkittävää. Sitä voidaan hyödyntää myös, jos hankintahinta ei ole tiedossa. Yleisesti kuitenkin hankintameno-olettamaa on kannattavaa hyödyntää vain osakkeiden arvon ollessa myydessä huomattavasti noussut. Tämän takia hankintameno-olettama ei ole kaikkien verosuunnittelussa hyödyllistä. (Erkkilä

2024.) 1 000 euron verovapaa myynti raja hyödyttää pieniä sijoittajia, joille yhteenlasketut myyntisummat jäävät alle 1 000 euron verovuoden aikana. Raja tulee kuitenkin sijoittajalla nopeasti vastaan, jos käy aktiivisesti kauppaa tai summat ovat suurempia. Tämän seurauksena sen hyödyntäminen ei ole kaikille sijoittajille mahdollista. Osakesäästötili ei ole ehtinyt vielä olla kauaa tarjolla Suomessa. Osakesäästötili on kuitenkin koko ajan kasvattanut suosiotaan ja tulee yleistymään myös seuraavina vuosina sijoittajien verosuunnittelun keinona. Parhaimman hyödyn osakesäästötilillä saa pitkällä sijoitushorisontilla, jonka takia erityisesti vanhemmat sijoittajat eivät ole yhtä innokkaita osakesäästötilin käyttäjiä kuin nuoret. (Toivonen 2025.)

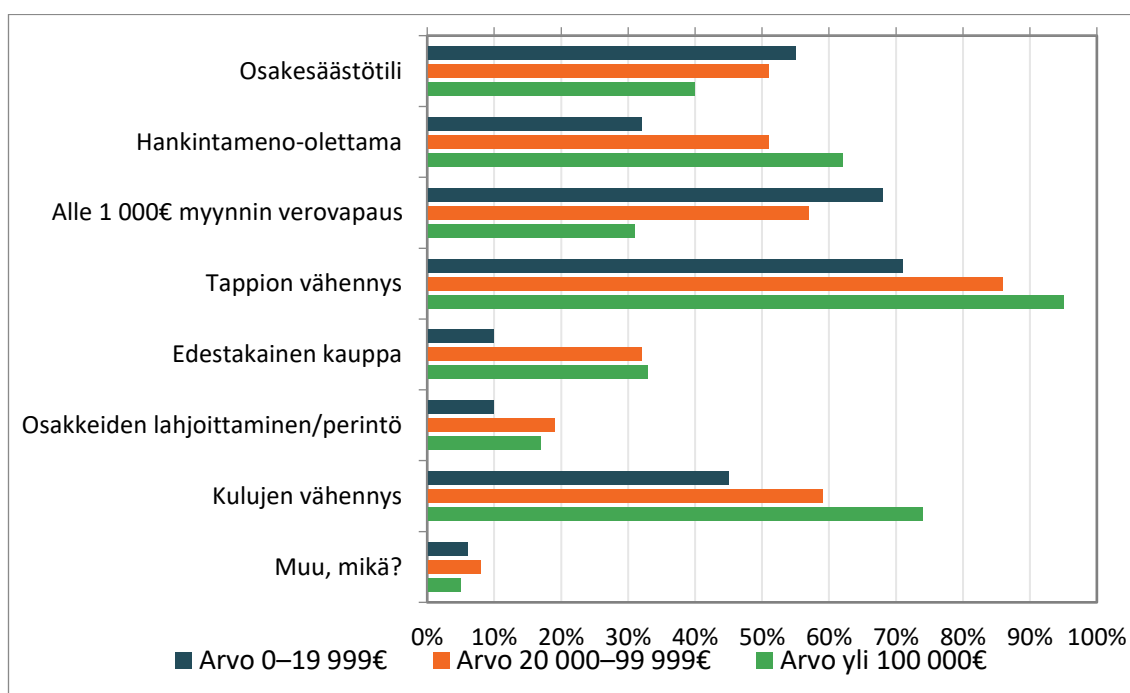
Vähemmän suosittuja verosuunnittelun mahdollisuuksia ovat edestakainen kauppa ja osakkeiden lahjoittaminen/perintö. Edestakaista kauppaa hyödyntää noin neljäsosa (26 %) vastaajista ja osakkeiden lahjoittamista tai perinnöksi jättämistä 16 prosenttia vastaajista. Sijoittaja voi hyödyntää edestakaista kauppaa, kun haluaa saada luovutustappiota verotukseen vähennettäväksi, mutta uskoo osakkeen arvon nousuun tulevaisuudessa. Edestakaisessa kaupassa tulee kuitenkin olla tarkkana, ettei tilannetta tulkita veronkierroksi. Raja edestakaisessa kaupassa verosuunnittelun ja veronkierron välillä ei ole aivan selkeä, jonka takia se ei ole erityisen suosittua sijoittajien keskuudessa. Verosuunnitteluna tilannetta pidetään yleensä, kun kaupat eivät ole tapahtuneet samana päivänä eikä myynti ja osto ole osa ennalta sovittua järjestelyä. (Huovinen 2022.)

Osakkeiden lahjoittaminen on hyvä tapa siirtää omaisuutta ja pienentää veroja, jos sijoittaja ei itse tarvitse osakkeiden tuottoja. Sijoittaja voi lahjoittaa kolmen vuoden aikana alle 5 000 euron edestä osakkeita yhdelle henkilölle ilman lahjaveroa. Myös yli 5 000 euron kohdalla lahjoittaminen voi olla järkevää osakkeissa, joissa on tapahtunut arvonnousua. On kuitenkin hyvä huomioida, että lahjan saajan tulee omistaa osakkeet vuoden ajan ennen myyntiä, jotta hankintamenona voidaan käyttää lahjoitus hetken arvoa. Osakkeita voi myös lahjoittaa suoraan vain arvo-osuustilille, sillä osakesäästötilille osakkeita ei voi siirtää. Lahjoittaminen ei ole erityisen suosittua sijoittajien keskuudessa, sillä hyöty ei kohdistu suoraan itselleen. Lahjoittaminen voi kuitenkin olla hyödyllistä, jos varallisuutta on tarkoitus siirtää esimerkiksi lähipiirilleen. (Pörssisäätiö 2023.)

Loput hyödynnettävät verosuunnittelun keinot tulivat sijoittajien ”muu, mikä?” vaihtoehdon vastauksista. Muutamia vastauksia saivat sijoitusyhtiön hyödyntäminen ja sijoitusvakuutus. Yksittäisiä vastauksia saivat fifosta poikkeava myynti eli saman yhtiön osakkeiden omistaminen ja myynti eri sijoitustileiltä sekä verosopimukset. Verosopimukset vastausta verosuunnittelun keinona oli avattu kyselyn viimeisessä avoimessa kysymyksessä. Sillä

tarkoitetaan noudattaako sopimuksen toinen osapuoli tosiasiallisesti sopimusta. Valtioilla on sopimuksia, mutta kun niitä ei noudateta, se syö tuottoa.

Sijoitusyhtiön kautta sijoittaminen voi olla kannattavaa riippuen tilanteesta. Yhtiön kautta sijoittaminen on usein järkevää, jos toiminta on laajaa ja pääomat suuria, jolloin kokonaisverotuksen kannalta toiminta on kannattavampaa. Sijoitusyhtiöön liittyy kuitenkin myös haittoja, kuten osakesäästötilin hyödyntäminen ei ole mahdollista. (Kellosaari 2023.) Sijoitusvakuutukset ovat pitkäaikaiseen sijoittamiseen ja säästämiseen liittyviä vakuutustuotteita. Niissä sijoittaminen tapahtuu vakuutusyhtiön kautta vakuutus sopimuksen mukaan. Niiden avulla pystyy tekemään verosuunnittelua, sillä vakuutuksen sisällä tehdyistä tapahtumista ja tuotoista ei peritä veroa ennen kuin tuotto nostetaan. (Fasoúlas ym. 2019, 221–222.) Sijoitusyhtiö eikä sijoitusvakuutus ollut kyselyssä verosuunnittelun keinona, sillä ne eivät kuulu suoraan opinnäytetyön aiheeseen. Opinnäytetyö keskittyy yksityishenkilöiden tekemiin suoriin osakesijoituksiin, joten yhtiö kautta sijoittaminen oli jätetty pois. Vakuutuksiin taas on mahdollista sijoittaa myös välillisesti rahastojen kautta, joka rajaa sen aiheen ulkopuolelle.

Kuvio 17. Verotuksen hyödyntäminen osakesijoitusten arvon mukaan.

Kuviossa 17 on vertailtu eri verotuskeinojen hyödyntämistä kolmen joukon kesken. Vastaajat on jaettu osakesijoitusten arvon mukaan kolmeen joukkoon: alle 20 000 euroa, 20 000–99 999 euroa ja yli 100 000 euroa. Eri keinojen

suosio vaihtelee osakesijoituksien arvon mukaan, sillä toiset keinot saattavat olla mahdollisia ja hyödyllisiä vain tietyn arvon sijoituksille.

Osakesäästötilin ja alle 1 000 euron myynnin verovapauden hyödyntäminen on suositumpaa vastaajilla, joiden sijoitusten arvo on pienempi kuin suuremman arvon sijoittajilla. Niiden suosia vastaajien joukossa laskee sijoitusten arvon noustessa. Alle 1 000 euron verovapauden hyödyntäminen on ymmärrettävästi suositumpaa pienten sijoittajien joukossa. Sijoitusten arvon kasvaessa suuremmaksi 1 000 euron raja täyttyy nopeasti kauppojen ollessa suurempia, jolloin hyödyntäminen ei ole edes mahdollista.

Osakesäästötili on suositumpi nuorten sijoittajien keskuudessa, kuten aiemmin todettu. Nuorilla sijoitusten arvo ei ole ehtinyt kasvaa vielä yhtä suureksi kuin vanhemmilla sijoittajilla, joka näkyy myös osakesäästötilin hyödyntämisen suosiossa pienempien sijoittajien joukossa. Osakesäästötilille voi sijoittaa myös maksimissaan 100 000 euroa, joka rajoittaa suurempia sijoittajia hyödyntämästä osakesäästötiliä koko sijoitus summallaan. Osakesäästötili ei ole ehtinyt olla vielä kauaa tarjolla tähän mennessä eikä tilille voi siirtää jo omistettuja osakkeita, joka rajoittaa suurempien sijoittajien siirtymistä hyödyntämään osakesäästötiliä. Pienet sijoittajat, jotka ovat vasta aloittaneet tai aloittamassa sijoittamisen valitsevat helpommin ensimmäiseksi sijoitustilikseen osakesäästötilin. (Verohallinto 2024.)

Hankintameno-olettaman, tappion vähennyksen ja kulujen vähennyksen hyödyntämisen suosion voidaan huomata laskevan tasaisesti sijoitusten arvon laskiessa. Hankintameno-olettamalla suurimman hyödyn saa pitkään omistettujen ja suuren arvon nousun osakkeissa. Yli 10 vuotta omistettujen osakkeiden kohdalla hankintamenoksi katsotaan oletettavaa käyttämällä 40 prosenttia arvosta ja alle 10 vuotta omistettujen kohdalla 20 prosenttia. Hankintameno-olettaman hyödyntäminen vaatii siis usein pitkän sijoitusajan ja arvonnousun. Tämän seurauksena usein myös koko osakesijoitusten arvo on kasvanut ja hyödyntäminen on yleisempää suurilla sijoittajilla. Sijoitussummien kasvaessa myös saadun hyödyn määrä rahassa kasvaa. (Erkkilä 2024.)

Tappion ja kulujen vähennys on mahdollista kaiken suuruisille sijoittajille. Sijoittajille on usein vaikeaa myydä tappiolla olevia osakkeita. Tappiolla myyminen on kuitenkin järkevää, jos tuotto-odotus ei vastaa enää aiempaa. Lisäksi syntyneellä tappiolla ja kulujen vähennyksellä sijoittaja saa alennettua luovutusvoittojen verotusta. (Maijala 2024.) Varsinkin suuremmille sijoittajille vaikutus verojen määrään voi olla huomattava, jonka takia tappion vähennys on merkittävä verosuunnittelun keino. Tappioiden vähennys on nykyään helppoa ja se on suosituin verosuunnittelun keino kaiken suuruisilla sijoittajilla. Yli 100 000 euron joukossa 95 prosenttia hyödyntää tappioiden vähennystä.

Edestakaista kauppaa ja osakkeiden lahjoittamista/perintöä hyödyntää molemmat 20 000–99 999 euron joukko ja yli 100 000 euron joukko suunnilleen saman verran. Näitä keinoja selkeästi vähemmän hyödyntää alle 20 000 euron joukkoon kuuluvat sijoittajat. Edestakaisessa kaupassa ero on kolminkertainen alle 20 000 euron joukon ja muiden välillä. Edestakaisella kaupalla saatava vähennettävä luovutustappio on suurempi isommissa kaupoissa. Pienillä sijoittajilla edestakaiset kaupat eivät ole välttämättä yhtä hyödyllisiä esimerkiksi kaupankäyntikulujen takia, niiden viedessä prosentuaalisesti suuremman osuuden kaupoista. Lahjoittaessa osakkeita koko sijoituksen arvon ollessa pienempi ei ole yhtä paljon lahjoitettavaa ja koko sijoitussumma halutaan pitää itsellään. Sijoituksen arvon ollessa pientä sijoitustoiminta saattaa olla myös vasta alussa, jolloin sijoittaja ei ole vielä luopumassa sijoituksistaan.

Viimeisessä osakesijoittamisen verotusta koskevassa kysymyksessä selvitettiin, mistä vastaajat ovat oppineet osakesijoittamisen verotusta. Vastausvaihtoehtoja oli yhteensä seitsemän ja vastaaja sai valita kaikki vaihtoehdot, joista on oppinut verotuksesta. Vaihtoehtoista kuusi oli valmiiksi annettuja ja yksi ”Muu, mikä?” vaihtoehto, johon vastaaja sai itse kirjoittaa oman vastauksensa. Taulukkoon 3 on koottu vaihtoehtojen saamat vastausmäärät kappaleina sekä prosentteina koko vastaaja määrästä. Taulukko on yhteenveto annetuista vastauksista ja avoimen kohdan vastaukset on listattu taulukkoon omina kohtinaan.

Taulukko 3. Mistä vastaajat ovat oppineet osakesijoittamisen verotuksesta.

Olen oppinut osakesijoittamisen verotuksesta	Vastauksia, kpl	Prosenttia %
Itse opiskelemalla / selvittämällä	138	90,8 %
Koulutuksen kautta	48	31,6 %
Ystävät / tuttavat / puoliso / muu vastaava	45	29,6 %
Töiden kautta	29	19,1 %
Neuvontaa tarjoavan yrityksen kautta	9	5,9 %
En osaa verotusta	7	4,6 %
Sosiaalinen median / Sosiaalisen median yhteisöt	5	3,3 %
Sijoituskirjallisuus / sijoituslehdet	2	1,3 %
Veronmaksajien keskusliitto ja Suomen osakesäästäjät	1	0,7 %

Yli 90 prosenttia vastaajista on itse opiskellut ja selvittänyt, miten osakesijoittamisen verotus menee. Itse opiskelu on selvästi yleisin keino oppia verotuksesta. Tietoa osakesijoittamisen verotukseen löytyy paljon internetistä

eri sivustoilta sekä kirjallisuudesta. Tietoa on helppo löytää ja siten oppia aiheesta. Tulee kuitenkin olla tarkkana tiedon oikeellisuuden kanssa ja muistaa lähdekritiikki. Netissä kuka vain voi julkaista tietoa. On kuitenkin monia sivustoja esimerkiksi vero.fi, josta löytyy ajantasaisia tietoja ja ohjeita verotukseen.

Noin kolmasosa vastaajista on oppinut koulutuksen kautta (32 %) ja ystävien tai tuttavien tai muiden vastaavien kautta (30 %). Joka viides vastaaja (19 %) on oppinut verotuksesta töiden kautta. Koulutuksen kautta saatavaa opetusta verotuksesta tulisi lisätä. Erityisesti nuorille tietoa olisi hyvä saada koulutuksen kautta jo nuoremmalla iällä. Nuoret oppivat talousosaamisen pääasiassa perheeltä, koulusta ja sosiaalisesta mediasta. Koulusta saatavan opin myötä nuoret eivät altistuisi yhtä helposti sosiaalisen median välityksellä virheelliselle tiedolle. Tällä hetkellä verotuksesta opetetaan pääasiassa jatkokoulutuksissa, jolloin tietoa täytyy usein etsiä itse, ellei sitä oman alan koulutuksessa tule. (Länsisalmi 2024.)

Loput vaihtoehdot saivat selvästi vähemmän vastauksia ja eivät ole yleisiä oppimisen kanavia. Neuvontaa tarjoavaa yritystä on hyödyntänyt 6 prosenttia vastaajista. On olemassa monia yrityksiä, jotka tarjoavat verosuunnittelua ja tietoa sekä yksityishenkilöille että yrityksille. Usein nämä ovat maksullisia ja siten eivät ole kannattavia piensijoittajille, joka näkyy sen suosiossa vastauksien joukossa. Vastaajista 5 prosenttia vastasi, ettei tiedä verotuksesta, jolloin ei ole oppinut verotuksesta mistään.

Avoimen vaihtoehdon kohdalla suosituksi vastaukseksi nousi sosiaalinen media ja sen yhteisöt, joista 3 prosenttia vastaajista on oppinut verotuksesta. Sosiaalista mediaa ei tule pitää luotettava lähteenä, sillä kuka vain voi julkaista siellä mitä tahansa. Tiedon totuudenmukaisuudella ei ole mitään varmuutta. Saatua tietoa tulee arvioida itse ja hyödyntää harkiten. Muutama vastaaja mainitsi oppineensa myös sijoituskirjallisuudesta sekä sijoituslehdistä. Veronmaksajien keskusliitto ja Suomen osakesäästäjät saivat molemmat yhden vastauksen.

Kyselyn viimeinen kysymys oli vastaajille vapaaehtoinen avoin kysymys. Vastaajat saivat kertoa muita ajatuksia aiheeseen liittyen tai jättää palautetta. Vastauksia kysymykseen tuli yhteensä 22 kappaletta. Vastaukset koostuivat pääasiassa vastaajien mielipiteistä verotusta kohtaan ja omien sijoitusperiaatteiden avaamisesta. Lisäksi tuli palautetta itse kyselystä sekä huomioita siihen liittyen.

Verotukseen liittyvissä mielipiteissä, vastaajat kokivat pääasiassa sijoittamisen verotuksen liian korkeaksi ja rajoittavaksi tekijäksi. Jos verotus olisi kevyempää tulisi käytyä enemmän kauppaa ja sijoitettua enemmän. Verotus koettiin riskiin nähden liian korkeaksi verrattuna muuhun verotukseen. Lisäksi esiin nousi

osakesäästötilin maksimi talletusraja, joka tulisi monen mielestä olla nykyistä korkeampi. Talletusrajaa on nostettu jo kertaalleen alkuperäisestä 50 000 eurosta 100 000 euroon. Vastauksissa myös pohdittiin osakesäästötilin vero etua. Kun osakesäästötilillä osingoista ei makseta heti veroa, mutta nostettaessa tuotosta menee 30 tai 34 prosenttia pääomatuloveroa, niin ei saa 15 prosentin verovapaata osuutta, jolloin osingoista joutuu maksamaan enemmän veroa. Osingot voi kuitenkin sijoittaa uudelleen verovapaasti osakesäästötilillä, jolloin pidemmällä aikavälillä se tulee kannattavammaksi.

Kyselyyn ja aiheeseen liittyen palaute oli pääasiassa positiivista. Muutamissa vastauksissa oli esitetty huomioita, joita olisi heidän mielestään voinut olla kyselyssä. Muutamat kokivat rajauksen suoriin osakesijoituksiin tarpeettomaksi, koska samoja asioita tulee esille myös muussa osakesijoittamisessa ja pohtii verotusta yhtä lailla. Osa myös sijoittaa pääasiassa rahastoihin ja ETF:iin verotuksen vuoksi. Lisäksi huomioitiin sijoitusvakuutuksien ja yhtiön kautta sijoittamisen puuttuminen. Nämä rajautuivat pois niiden ominaisuuksien vuoksi, sillä ne jäävät opinnäytetyön rajauksen ulkopuolelle osittain. Verosuunnittelun myös koetaan olevan tehotonta suhteessa aikaan ja kustannuksiin ilman yhtiön kautta sijoittamista. Suurin osa koki kuitenkin kyselyn ja kokonaisuuden hyvin toimivaksi ja onnistuneeksi.

6 Johtopäätökset

Opinnäytetyössä lähdettiin selvittämään verotuksen vaikutusta osakesijoittamiseen ja osakesijoittajien päätöksentekoon. Työn tarkoitus oli tutkimuksen avulla selvittää teoriaosaan perustuen Suomen verotuksen vaikutus yksityishenkilöinä sijoittavien päätöksentekoon ja verotuksen hyödyntämiseen. Työn avulla saatiin vastaus johdannon kysymykseen, miten verotus vaikuttaa osakesijoittamiseen.

Työn tutkimus toteutettiin kvantitatiivisena kyselytutkimuksena ja sitä voidaan pitää onnistuneena. Kyselyyn saatiin riittävän suuri otanta halutusta kohderyhmästä, jotta vastauksia pystyttiin analysoimaan ja pitämään melko luotettavina. Tutkimukseen vastasi kuitenkin selvästi enemmän miehiä kuin naisia. Se voi olla aiheuttanut vinoumaa, joka tulee ottaa huomioon tuloksia tarkasteltaessa. Suuremmalle määrällä miesvastaajia ei löytynyt selittäjää, mutta siihen on saattanut vaikuttaa miesten suurempi osuus osakesijoittajissa.

Kyselyyn saatiin vastauksia hyvin erilaisilta sijoittajilta, joka mahdollisti tuloksien vertailun eri sijoittajien kesken. Tutkimuksen alussa selvitettiin vastaajien perustietoja, joita hyödynnettiin tuloksien vertailussa. Vastaajia oli hyvin eri ikäryhmistä, kuitenkin suurin osan vastaajista oli 35–64-vuotiaita. Koulutustaustaltaan kyselyyn vastaajat olivat pääasiassa korkeakoulutettuja, mutta vastaajia oli hyvin myös alemmilla koulutustasoilla. Suurin osa vastaajista on kuukausitulojensa mukaan katsottuna keskituloisia OECD:n määritelmän perusteella.

Tutkimuksen kysely oli suunnattu osakesijoittajille ja lähes kaikki vastaajat olivat halutusti osakesijoittajia. Tämä mahdollisti juuri heidän näkökulmansa tutkimisen ja kysymysten rajaamisen heille. Tutkimuksesta selvisi suurimman osan osakesijoittajista hyödyntävän verotusta osana osakesijoittamista. Eroja hyödyntämisen yleisyydessä oli kuitenkin havaittavissa. Verotusta hyödyntävien määrän huomattiin kasvavan sijoituksien arvon noustessa sekä myös sijoittajan kokeman riskitasonsa ollessa suurempi. Voidaan siis todeta sijoittajien varakkuuden ja rohkeuden noustessa verotuksen hyödyntämisen lisääntyvän.

Osakesijoittamisen verotuksen tuntemiseen vaikuttaa paljon sijoittajan taustat. Tulokset vaihtelivat koulutustason, sukupuolen, tulojen ja iän kesken. Pääasiassa vastaajat kuitenkin kokevat tuntevansa verotuksen vähintään hyvin. Lähes kaikki sijoittajat ovat oppineet ja selvittäneet verotusta itsenäisesti, joka merkitsee, ettei verotuksesta opeteta vielä tarpeeksi Suomessa. Pienempi osuus vastaajista on oppinut verotuksesta lisäksi myös koulutuksen, töiden tai läheistensä kautta.

Tutkimuksen perusteella suosituin verosuunnittelun keino, jota vastaajat hyödyntävät on tappioiden vähennys. Sitä hyödyntää lähes jokainen, joka hyödyntää verotusta osakesijoittamisessaan. Lisäksi kulujen vähennys on toinen suosittu verosuunnittelun keino. Nämä nousivat suosituimmiksi, sillä ne ovat kaikille sijoittajille mahdollisia ja hyödyllisiä. Muut hyödynnetyt keinot riippuivat paljon sijoittajan osakesijoitusten arvosta, sillä kaikki eivät mahdollisia tai hyödyllisiä kaikille sijoittajille.

Osakesijoittajien tulisi ottaa verosuunnittelu vielä enemmän osaksi sijoitussuunnitteluaan. Eri verosuunnittelun keinot eivät ole vielä kaikille sijoittajille tuttuja ja monet mahdollisuudet jäävät siten hyödyntämättä. Tietoa verotuksesta pitäisi lisätä muillakin keinoin kuin vain itse opiskelun muodossa, jotta ihmisten tietous olisi peräisin luotettavasta lähteestä ja toimittaisiin varmasti oikein. Verosuunnittelu ja tietous verotuksesta on jo monilla osakesijoittajilla hyvällä tasolla, mutta tietoisuutta tulisi vielä lisätä. Tämä mahdollistaisi kaikille osakesijoittajille mahdollisuuden saada parempaa tuottoa.

Lähteet

Erkkilä, J. 2024. Hankintameno-olettama on osakesäästäjälle hyödyllinen verotyökalu – siinä on kuitenkin rajoitteensa. Salkunrakentaja. Viitattu 21.4.2025.

<https://www.salkunrakentaja.fi/2024/11/hankintameno-olettama-on-osakesaastajalle-hyodyllinen-verotyokalu-siina-on-kuitenkin-rajoitteensa/>

Fasoúlas, E., Manninen, P. & Niiranen, V. 2019. Sijoittajan verotus ja verosuunnittelu. Helsinki: Alma Talent.

Heikkilä, T. 2014. Tilastollinen tutkimus. 9. uudistettu painos. Helsinki: Edita.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2009. Tutki ja kirjoita. 15., uudistettu painos. Helsinki: Tammi.

Huovinen, J.-P. 2022. Tarkkana edestakaisissa osakekaupoissa – luovutustappio voi jäädä vahvistamatta. Taloustaito. Viitattu 22.4.2025.

<https://www.taloustaito.fi/Rahat/tarkkana-edestakaisissa-osakekaupoissa--luovutustappio-voi-jaada-vahvistamatta/#1dcf43e4>

Jäntti, E. 2024. Osakesäästötili sopii myös aloittavalle sijoittajalle – helppoa osakekauppaa. OP media -verkkoartikkeli. Viitattu 17.4.2025.

<https://www.op-media.fi/sijoittaminen/osakesijoittaminen/osakesaastotili/>

Kallunki, J., Martikainen, M. & Niemelä, J. E. 2019. Ammattimainen sijoittaminen. 8., uudistettu painos. Helsinki: Alma Talent.

Kananen, J. 2015. Opinnäytetyön kirjoittajan opas: Näin kirjoitan opinnäytetyön tai pro gradun alusta loppuun. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Karonen, E. 2020. Kuka kuuluu keskiluokkaan? Keskiluokka tilastoissa. Ilmiö media. Viitattu 22.3.2025.

<https://ilmiomedia.fi/artikkelit/kuka-kuuluu-keskiluokkaan-keskiluokka-tilastoissa/>

Kellosaari, L. 2023. Kannattaako sijoittaa yrityksen kautta vai yksityishenkilönä? Talenom. Viitattu 24.4.2025.

<https://talenom.com/fi-fi/blog/liiketoiminta/kannattaako-sijoittaa-yrityksen-kautta-vai-yksityishenkilona/>

Komsi, P. 2021. Miten teen rahaa osakesäästötilillä: 40 osakevinkkiä. Ensimmäinen painos. Turku: Sanalinna.

Korpela, V. 2020. Sijoittajan verokirja. 7. uudistettu painos. Helsinki: Verotieto Oy.

Kyläkallio, J., Iiro, O. & Kyläkallio, K. 2024. Osakeyhtiö: I. 9., uudistettu painos. Helsinki: Edita.

Lindström, K. & Lindström, T. 2014. Onnistu osakemarkkinoilla. uudistettu painos. Helsinki: Talentum.

Lintinen, K. 2019. Naiset sijoittavat miehiä riskittömämmin - ja tuottavammin. OP media -verkkoartikkeli. Viitattu 13.4.2025.

<https://www.op-media.fi/sijoittaminen/naiset-sijoittavat-miehia-riskittomammin--ja-tuottavammin/>

Lounasmeri, S. 2023. Osakesäästötili, arvo-osuustili, rahasto vai sijoitusvakuutus? Pörssisäätiö. Viitattu 18.4.2025.

<https://www.porssisaatio.fi/osakesaastotili-arvo-osuustili-rahasto-vai-sijoitusvakuutus/>

Lounasmeri, S. 2025. Miljoonan osakesijoittajan maa. Pörssisäätiö. Viitattu 4.4.2025. <https://www.porssisaatio.fi/miljoonan-osakesijoittajan-maa/>

Länsisalmi, H. 2024. Nuorten taloustaidot – avain toiveikkaampaan tulevaisuuteen. OP media. Viitattu 26.4.2025.

<https://www.op-media.fi/puheenvuorot/nuorten-taloustaidot--avain-toiveikkaampaan-tulevaisuuteen/>

Maijala, M. 2024. 10 sijoittajan yleistä virhettä. Inderes. Viitattu 25.4.2025.

<https://www.inderes.fi/articles/10-sijoittajan-yleista-virhetta>

Mattila, I. 2024. Osakesijoittajan 10 keinoa maksaa vähemmän veroja. Nordnet. Viitattu 12.4.2025.

<https://www.nordnet.fi/blogi/osakesijoittajan-10-keinoa-maksaa-vahemman-veroja/>

Nordnet n.d. 5 verovinkkiä sijoittajalle – hyödynnä ennen vuodenvaihdetta. Viitattu 19.4.2025.

<https://www.nordnet.fi/fi/opi-uutta/koulu/verotus/sijoittajan-vuodenvaihde-verotus>

Ossa, J. 2020. Tuloverolaki käytännössä. 2. uudistettu painos. Helsinki: Alma Talent.

Pörssisäätiö 2023. Näin annat lahjaksi osakkeita. Pörssisäätiö artikkeli. Viitattu 24.4.2025.

<https://www.porssisaatio.fi/nain-annat-lahjaksi-osakkeita/>

Saario, S. 2020. Miten sijoitan pörssiosakkeisiin. 17., kokonaan uudistettu painos. Helsinki: Alma Talent.

Sijoittajan vero-opas 2022. Pörssisäätiö. Viitattu 12.4.2025.

https://www.porssisaatio.fi/app/uploads/2023/11/Sijoittajan_vero-opas_2022.pdf

Tilastokeskus 2024. Naiset miehiä koulutetumpia 2023. Tilastokeskuksen tiedote. Viitattu 12.4.2025.

<https://stat.fi/julkaisu/cln4fmpj32f6s0avxcbp66z1r>

Tilastokeskus 2025. Palkka- ja palkkiotulojen mediaani 3 322 euroa tammikuussa 2025. Tilastokeskus. Viitattu 22.3.2025.

https://stat.fi/tup/kokeelliset-tilastot/tulorekisterin_palkat_ja_palkkiot/2025-03-07/index.html

Toivonen, S. 2025. Sijoittajista jo 40 prosentilla on osakesäästötili. Pörssisäätiö. Viitattu 24.3.2025.

<https://www.porssisaatio.fi/sijoittajista-jo-40-prosentilla-on-osakesaastotili/>

Verohallinto. 2022. Tilastot: 18–39-vuotiaat avasivat 57 prosenttia ensimmäisen vuoden aikana perustetuista osakesäästötileistä. Verohallinnon tiedote 13.4.2022. Viitattu 2.4.2025.

<https://www.vero.fi/tietoa-verohallinnosta/uutishuone/lehdistotiedotteet/2022/tilastot-1839-vuotiaat-avasivat-57-prosenttia-ensimmaisen-vuoden-aikana-perustetuista-osakesaastotileista/>

Verohallinto. 2024. Osakesäästötili. Viitattu 30.11.2024.

<https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/sijoitukset/osakesaastotili/>

Verohallinto. 2025. Tarkista ja tarvittaessa ilmoita tiedot. Viitattu 18.4.2025.

https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/sijoitukset/ilmoita_tulot_sijoituksista/

Vilka, H. 2015. Tutki ja kehitä. 4., uudistettu painos. Jyväskylä: PS-kustannus.

Kyselylomake

Verotuksen vaikutus osakesijoittamisessa

Pakolliset kysymykset merkitty tähdellä (*)

Toivotan sinut tervetulleeksi osallistumaan osakesijoittamisen verotusta koskevaan kyselyyn!

Tämä kyselytutkimus on osa ammattikorkeakoulun opinnäytetyötäni. Kyselystä saatuja vastauksia tullaan käyttämään opinnäytetyön tutkimusosassa. Kyselyn avulla on tarkoitus selvittää Suomen verotuksen vaikutusta osakesijoittajien päätöksiin Suomessa. Kysely keskittyy julkisen kaupankäynnin kohteena oleviin osakkeisiin ja niiden verotukseen. Vastaukset ovat tärkeitä minulle, ja ne auttavat analysoimaan ja tulkitsemaan aihetta.

Tämä kysely on nopea ja helppo täyttää. Kysely koostuu enintään 15 monivalinta kysymyksestä ja vapaasta palautteesta. Vastaaminen vie noin 5 minuuttia aikaasi.

Kyselyyn vastatessasi pysyt täysin anonyminä, eikä vastaajia voida tunnistaa vastauksista.

Kiitän sinua etukäteen osallistumisestasi tähän kyselyyn ja arvokkaasta panoksestasi tutkimukseeni.

Sukupuoli *

- Nainen
- Mies
- Muu
- En halua kertoa

Ikäsi *

- 0-24 vuotta

- 25-34 vuotta
- 35-44 vuotta
- 45-54 vuotta
- 55-64 vuotta
- Yli 65 vuotta

Korkein suorittamasi koulutustaso? *

- Peruskoulu
- Toisen asteen tutkinto (Ylioppilastutkinto tai ammattilinen perus tutkinto)
- Alempi korkeakoulututkinto (AMK-tutkinto, Kandidaatin tutkinto tai muu vastaava)
- Ylempi korkeakoulu tutkinto (YAMK-tutkinto tai muu alemman tutkinnon jälkeen suoritettu korkeampi korkeakoulututkinto)

Bruttotulosi kuukaudessa? *

- 0-999€
- 1 000-2 499€
- 2 500-3 499€
- 3 500-4 999€
- 5 000-6 499€
- 6 500-7 999€
- 8 000-9 999€
- Yli 10 000€

Sijoitatko suoraan osakkeisiin? (Koskee vain suoria osakesijoituksia, ei välillisiä esim. rahostojen tai vastaavan kautta) *

- Kyllä
- En

Jos et sijoita suoraan osakkeisiin, miksi et? (Voit valita useamman vaihtoehdon)

- Sijoitan mieluummin toiseen vaihtoehtoon
- Taloudellinen tilanne
- Vaikeus / en osaa
- Pelko varojen menettämisestä
- En ole kiinnostunut
- Muu, mikä? _____

Sijoitatko osakkeisiin Arvo-osuustilillä tai Osakesäästötilillä? *

- Arvo-osuustili
- Osakesäästötili
- Molemmilla

Osakesijoitusten arvo yhteensä? *

- 0-4 999€
- 5 000-9 999€
- 10 000-19 999€
- 20 000-49 999€
- 50 000-99 999€
- 100 000-249 999€
- 250 000- 499 999€
- Yli 500 000€

Millainen sijoittaja koet olevasi riskinottotasoltasi? (asteikolla 1-5) *

- 1. Erittäin varovainen
- 2. Varovainen
- 3. Neutraali
- 4. Rohkea
- 5. Erittäin rohkea

Kuinka hyvin koet tuntevasi osakesijoittamisen verotuksen? (asteikolla 1-5) *

1. Huonosti / En tunne
2. Melko huonosti
3. Neutraali
4. Melko hyvin
5. Hyvin

Hyödynnätkö verosuunnittelua ja verotuksen mahdollisuuksia osakesijoittamisessa? *

- Kyllä
- En

Jos et hyödynnä verosuunnittelua tai verotuksen mahdollisuuksia, niin miksi et? (Voit valita useamman vaihtoehdon)

- En tiedä verotuksesta
- Liian monimutkaista
- Ei ole aikaa
- Pelkään rikkovani lakia
- Muu, mikä? _____

Valitsetko osakesäästötilille verotuksen näkökulmasta erityisen kannattavia osakkeita? *

- Kyllä
- En

Mitä verotuksen mahdollisuuksia hyödynnät osakesijoittamisessa? (Voit valita monta vaihtoehtoa) *

- Osakesäästötili

- Hankintameno-olettama
- Alle 1 000€ myynnin verovapaus
- Tappion vähennys
- Edestakainen kauppa
- Osakkeiden lahjoittaminen/perintö
- Kulujen vähennys
- Muu, mikä? _____

Mistä olet oppinut osakesijoittamisen verotuksesta? (Voit valita useamman vaihtoehdon)

- Itse opiskelemalla/selvittämällä
- Koulutuksen kautta
- Töiden kautta
- Neuvontaa tarjoavan yrityksen kautta
- Ystävät / tuttavat / puoliso / muu vastaava
- En osaa verotusta
- Muu, mistä? _____

Kiitos paljon vastauksista ja avusta opinnäytetyöhöni! Painathan alhaalta vielä "lähetä", jotta vastaukset tallentuvat. Mukavaa kevään jatkoa!

Voit halutessasi vielä kommentoida jotain liittyen verotukseen ja kyselyyn, jos jotain mielestäsi jäi kysymyttä tai antaa palautetta. (Vastaaminen vapaaehtoista)
